

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

**USTALEŃ MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO NR 2/2021 W MIEJSCOWOŚCIACH
OCIEKA I ZDŻARY W GMINIE OSTRÓW**

Opracowanie:

mgr inż. arch. kraj., inż. arch. Paula Zdybiowska-Piec

ZAŁĄCZNIK nr 1: *Część graficzna prognozy projektu Miejscowego Planu
Zagospodarowania Przestrzennego Nr 2/2021 w miejscowościach Ocieka i Zdżary w Gminie
Ostrów – Skala 1:1 2000*

Kielce, Sierpień-Październik 2022

OŚWIADCZENIE

W związku z art. 51 ust. 2 pkt 1 lit. f ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. 2022 r., poz. 1029 ze zm.) oświadczam, iż posiadam stosowne uprawnienia do sporządzania prognoz oddziaływania na środowisko, w rozumieniu art. 74 a ust. 2 pkt 2.

Jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

SPIS TREŚCI:

1.	WPROWADZENIE.....	4
1.1.	Podstawa prawna prognozy.....	5
1.2.	Metodyka pracy.....	5
1.2.1.	Cel i zakres prognozy.....	5
1.2.2.	Metody.....	7
2.	UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU PLANISTYCZNEGO I PRZEPISÓW ODRĘBNYCH.....	8
2.1.	Ustalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Ostrów.....	8
2.1.1.	Kierunki rozwoju i przekształceń struktury funkcjonalno-przestrzennej.....	10
2.1.1.1.	Kierunki zagospodarowania obszarów rolno-leśnych - obszary rolniczej przestrzeni produkcyjnej.....	10
2.1.1.2.	Kierunki rozwoju zainwestowania.....	11
	Obszary zabudowy i urządzeń rekreacyjno-turystycznych.....	11
	Obszary powierzchniowej ekspozycji surowców.....	12
2.2.	Ustalenia obowiązującego planu miejscowego.....	12
2.3.	Ustalenia wynikające z przepisów odrębnych dotyczących terenów i obiektów chronionych.....	14
3.	OCENA STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA ORAZ TENDECJE ZMIAN PRZY BRAKU REALIZACJI MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO.....	15
3.1.	charakterystyka środowiska przyrodniczego.....	15
3.1.1.	Położenie geograficzne i administracyjne.....	15
3.1.2.	Rzeźba terenu.....	17
3.1.3.	Charakterystyka geologiczna.....	17
3.1.4.	Wody powierzchniowe i podziemne.....	18
3.1.5.	Klimat lokalny.....	18
3.1.6.	Gleby.....	20
3.1.7.	Świat przyrody.....	20
	Charakterystyka roślinności.....	20
	Siedliska przyrodnicze objęte ochroną, gatunki chronionych zwierząt, roślin i grzybów.....	20
	Ptaki.....	20
3.2.	Ocena potencjalnych zmian stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu.....	21
4.	CHARAKTERYSTYKA PROJEKTOWANEGO MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO W MIEJSCOWOŚCIACH OCIEKA I ZDŻARY.....	22
4.1.	Położenie terenów objętych projektem planu oraz stan ich zainwestowania.....	22
4.2.	Główne cele, zakres, zawartość projektowanego dokumentu.....	23
4.2.1.	Cel i zakres projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.....	23
4.2.2.	Zawartość projektowanego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.....	24
5.	ANALIZA USTALEŃ PROJEKTOWANEGO MIEJSCOWEGO PLANU.....	26
5.1.	Oddziaływania.....	26
	Oddziaływanie na świat przyrody i bioróżnorodność.....	26
	Oddziaływanie na gleby i powierzchnię ziemi.....	26
	Oddziaływanie na powietrze atmosferyczne.....	27
	Oddziaływanie na klimat lokalny.....	27
	Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne.....	27
	Oddziaływanie na krajobraz, zabytki i dobra materialne.....	29
	Oddziaływanie na ludzi.....	30
5.2.	Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko.....	30
5.3.	Oddziaływanie na formy ochrony przyrody.....	30
5.4.	Kompleksowa ocena skutków wpływu ustaleń projektu miejscowego planu na poszczególne elementy środowiska i człowieka (oddziaływanie bezpośrednie i pośrednie, czasowe lub trwałe).....	30
6.	METODY ANALIZY REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO.....	32
7.	CHARAKTERYSTYKA ROZWIĄZAŃ MAJĄCYCH NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZENIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO.....	33
	Ustalenia uwzględniające uwarunkowania ochrony środowiska.....	33
	Ustalenia uwzględniające ochronę krajobrazu.....	33
8.	PRZEDSTAWIENIE ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO.....	34
9.	ANALIZA I OCENA CELÓW OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONYCH NA SZCZEBŁU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM ISTOTNYCH Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU.....	35
9.1.	Dokumenty na szczeblu międzynarodowym.....	35
9.2.	Dokumenty na szczeblu wspólnotowym.....	36
9.3.	Dokumenty na szczeblu krajowym.....	36
9.4.	Dokumenty na szczeblu wojewódzkim.....	36
10.	STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESEKJALISTYCZNYM.....	37

1. WPROWADZENIE

Przedmiotem prognozy oddziaływania na środowisko jest projekt miejscowego planu, którego realizację zainicjowała uchwała Nr XXX/236/21 Rady Gminy w Ostrowie z dnia 2 sierpnia 2021 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Nr 2/2021 w miejscowości Ocieka i Zdżary w Gminie Ostrow. Projekt uchwały Rady Gminy w Ostrowie o przystąpieniu do sporządzenia planu został poprzedzony wykonaniem analiz wraz z przygotowaniem materiałów do podjęcia planu.

Przedmiotowy plan obejmuje tereny położone we wschodniej części sołectwa Ocieka oraz fragmentarycznie w północnej części sołectwa Zdżary (położony po północnej stronie drogi powiatowej relacji Ocieka – Kamionka, przy granicy administracyjnej z miejscowością Zdżary. Powierzchnia pokryta projektem planu to ok. 30,0 ha. Obszar, dla którego jest opracowywana nowa propozycja zagospodarowania nie sąsiaduje z terenami, na których są uchwalone lub sporządzane obecnie miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego.

Projekt uchwały przygotowany został w związku ze złożonymi wnioskami właścicieli dwóch przyległych do siebie nieruchomości. Jest to w większości teren istniejących stawów powstałych po eksploatacji kruszywa, objęty obecnie miejscowym planem (Uchwała Nr VII/73/11 Rady Gminy w Ostrowie z dnia 19 sierpnia 2011 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Nr 1/2011 terenu w miejscowości Ocieka), który dopuszcza jedynie w ograniczonym zakresie zabudowę rekreacyjną lub zagrodową, a także tereny częściowo zadrzewione i zakrzewione lub przeznaczone do zalesienia. Według wniosku Inwestora posiadającego większą część ww. terenu planowana jest na nim lokalizacja ośrodka pn.: "Leśna Przystań Ocieka", który poza miejscem do wędkowania będzie terenem do wypoczynku i rekreacji. Planowana jest tam między innymi budowa "wioski wakacyjnej" składającej się z domków letniskowych a także domki rekreacyjne rozmieszczone wokół stawów, hotel, obiekty małej architektury itp. Drugi wnioskodawca posiadający przyległy teren planuje przeznaczyć go pod podobną działalność (usługi turystyczno-rekreacyjne), zakładając budowę od kilku do kilkunastu domków letniskowych i ewentualnie hotelu.

Do ww. obszaru w miejscowym planie zostanie ustalone nowe przeznaczenie oraz zasady zagospodarowania i warunki zabudowy terenów. Stosownie do wymogów art. 15 z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Przeprowadzone wstępne analizy możliwości zagospodarowania terenów pod proponowane funkcje wykazały możliwość realizacji inwestycji na przedmiotowym obszarze. Opracowanie planu przyczyni się do rozwoju gospodarczego gminy w związku z lokalizacją nowych inwestycji, na terenach które posiadają duży potencjał o charakterze turystycznym i rekreacyjnym.

1.1. Podstawa prawna prognozy

Niniejszą prognozę oddziaływania na środowisko sporządzono w związku z wymogiem art. 46 ust. 1 pkt. 1. oraz 51 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (j.t. Dz. U. z 2022 r., poz. 1029).

W myśl powyższej ustawy prognoza oddziaływania na środowisko jest elementem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko skutków realizacji polityki przestrzennej, strategii, planów lub programów. Regulacje dotyczące czynności związanych z planowaniem przestrzennym zawarte są w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2022 r., poz. 503), także z tej ustawy wynika konieczność opracowania prognozy (art. 17 pkt 4 ww. ustawy). Projekt planu wraz z prognozą oddziaływania na środowisko przedkładane są instytucjom i organom właściwym do zaopiniowania i uzgodnienia projektu planu, a także są przedmiotem społecznej oceny – podlegają wyłożeniu do publicznego wglądu, a ustalenia prognozy mogą mieć wpływ na decyzje Rady Gminy w sprawie uchwalenia projektu planu miejscowego (art 23-26 ww. ustawy).

W toku prac przy sporządzaniu prognozy wykorzystano następujące materiały:

- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Ostrów, uchwalone uchwałą Nr XVIII/95/2000 Rady Gminy w Ostrowie z dnia 19 kwietnia 2000 r. ze zm.;
- Projekt XVIII zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Ostrów, uchwalone uchwałą Nr XVIII/95/2000 Rady Gminy w Ostrowie z dnia 19 kwietnia 2000 r., zainicjowany Uchwałą Nr XXX/234/21 Rady Gminy w Ostrowie z dnia 2 sierpnia 2021 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia XVIII zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Ostrów
- Uchwała Nr XXX/236/21 Rady Gminy w Ostrowie z dnia 2 sierpnia 2021 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Nr 2/2021 w miejscowościach: Ocieka i Zdżary w gminie Ostrów;
- Stan środowiska w województwie podkarpackim - Raport 2020 r. - GIOŚ 2020 r.;
- Uchwała Nr XXIV/435/16 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 27 czerwca 2016 r. w sprawie zmiany uchwały Nr XXXIX/785/13 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 28 października 2013 r. w sprawie Mielecko-Kolbuszowsko-Głogowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. U. Woj. Podkarpackiego z 2016 r. poz. 2159);
- ustawy i rozporządzenia dotyczące ochrony środowiska.

1.2. Metodyka pracy

1.2.1. Cel i zakres prognozy

Organ opracowujący projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest zobowiązany do sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko (art. 51 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (j.t. Dz. U. z 2022 r., poz. 1029) oraz przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko skutków realizacji planu i zapewnienia w nim udział

społeczeństwa (art. 54 ust 1 i 2 ww. ustawy). Ustawa także zobowiązuje do przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko obligatoryjnie w przypadku wprowadzania zmian do już przyjętego dokumentu.

Projekt planu został zainicjowany uchwałą Nr XXX/236/21 Rady Gminy w Ostrowie z dnia 2 sierpnia 2021 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Nr 2/2021 w miejscowości Ocieka i Zdżary w Gminie Ostrów.

Podstawowym celem prognozy jest wykazanie, jak określony w powyższym projekcie planu sposób zagospodarowania przestrzennego wpłynie na środowisko i czy, a jeśli tak, to w jakim stopniu naruszone zostaną zasady prawidłowej gospodarki zasobami środowiska. Ze względu na charakter dokumentu planistycznego, ocena potencjalnych przekształceń środowiska wynikających z przyjętych kierunków zagospodarowania odpowiada stopniowi szczegółowości dokumentu planistycznego.

Celem prognozy jest:

- identyfikacja i ocena najbardziej prawdopodobnych wpływów na biofizyczne i zdrowotne komponenty środowiska określonego obszaru, jakie może wywołać realizacja dyspozycji przestrzennych zawartych w projekcie planu;
- wyeliminowanie jeszcze na etapie sporządzania projektu planu ustaleń sprzecznych z zasadami zrównoważonego rozwoju analizowanego obszaru;
- ocena skutków oddziaływania ustalonych projektem planu sposobów zagospodarowania terenów na środowisko, a więc określenie wpływu przeznaczenia terenów na użytkowanie oraz określenie warunków jego zagospodarowania;
- ocena na ile ustalenia projektu planu pozwolą na zachowanie istniejących wartości środowiska, czy je wzbogacą lub odtworzą obniżone wartości;
- prognoza nie jest dokumentem rozstrzygającym o słuszności realizacji zamierzeń inwestycyjnych przewidzianych ustaleniami projektu planu, a jedynie przedstawia prawdopodobne skutki jakie spowoduje realizacja ustaleń planistycznych na poszczególne komponenty środowiska w szczególności na tereny o wysokich wartościach przyrodniczych.

Prognoza określa, analizuje i ocenia:

- istniejący stan środowiska poszczególnych terenów;
- potencjalne zmiany stanu środowiska wynikające z realizacji ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego;
- istniejące problemy ochrony środowiska;
- cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia projektu planu.

Prognoza oddziaływania na środowisko w swej treści przedstawia rozwiązania mające na celu zapobieganie lub ograniczanie negatywnego wpływu oddziaływania na środowisko planowanych kierunków zagospodarowania zaproponowanych w projekcie planu.

Niniejsza prognoza sporządzona zgodnie z wymogami obowiązującej ustawy z dnia 3 października 2008 r. ze zm., zawiera:

- ustalenia i główne cele projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Nr 2/2021 w miejscowości Ocieka i Zdżary w Gminie Ostrów;
- informacje o metodach zastosowanych przy sporządzeniu prognozy;

- informacje o możliwościach transgranicznego oddziaływania na środowisko;
- informacje o metodach analizy skutków realizacji ustaleń projektu planu oraz częstotliwości jej przeprowadzania;
- streszczenie w języku niespecjalistycznym.

1.2.2. Metody

Przy sporządzaniu prognozy zastosowano głównie metody stacjonarno – analityczne. Dla potrzeb opracowania przeprowadzono wizję terenową oraz specyfikację z wykorzystaniem oblotu dronem w sierpniu 2022 r. W trakcie przygotowania niniejszego opracowania przeanalizowano materiały źródłowe dotyczące informacji o stanie środowiska naturalnego, walory i zasoby przyrodnicze, stan zagospodarowania, walory krajobrazowe i istniejące zagrożenia oraz uciążliwości dla środowiska i zdrowia człowieka. Wykorzystano opracowania poruszające problematykę ochrony środowiska gminy, materiały kartograficzne. W prognozie skoncentrowano się na szczegółowym przeanalizowaniu ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego: zapisów w tekście oraz treści rysunku. Przeanalizowano i oceniono skutki dla środowiska, które wynikają z projektowanego przeznaczenia terenu na określone rodzaje użytkowania oraz określenia zasad zagospodarowania obszaru.

Zastosowana w prognozie metoda prognozowania polega na porównaniu aktualnego funkcjonowania środowiska obszaru z funkcjonowaniem przewidywanym jako skutek realizacji ustaleń projektu przedmiotowego planu. Realizacja ustaleń zawartych w projekcie planu spowoduje zróżnicowane zmiany w środowisku. Ich charakter, intensywność oraz zasięg uzależniony będzie od faktycznego sposobu zagospodarowania terenu oraz stopnia realizacji zapisów zawartych w projekcie analizowanego dokumentu.

Ocenę następstw realizacji projektu planu dokonano z podziałem ze względu na wpływ na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego i antropogenicznego (w tym na zdrowie ludzi) znajdującego się w obrębie granic omawianego obszaru, uwzględniając wzajemne zależności między nimi. Wpływ na środowisko skutków realizacji ustaleń planu różnicuje się w zależności od:

- bezpośrednio oddziaływania – bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane;
- okresu trwania oddziaływania – długoterminowe, średnioterminowe, krótkoterminowe;
- częstotliwości oddziaływania – stałe, chwilowe;
- charakteru zmian – pozytywne, negatywne, bez znaczenia;
- zasięgu oddziaływania – miejscowe, lokalne, ponadlokalne, regionalne, ponadregionalne;
- trwałości przekształceń – nieodwracalne, częściowo odwracalne, odwracalne, możliwe do rewaloryzacji;
- intensywności przekształceń - nieistotne, nieznaczne, zauważalne, duże, zupełne.

Zastosowana metoda prognozowania oparta została głównie na zasadzie wykorzystania publikowanych raportów oddziaływania na środowisko, artykułów i przepisów branżowych oraz analogii do skutków realizacji działań o podobnym zakresie i charakterze na terenach o zbliżonych uwarunkowaniach środowiskowych.

2. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU PLANISTYCZNEGO I PRZEPISÓW ODREBNYCH

2.1. Ustalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Ostrów

Planowanie przestrzenne jest przełożeniem wizji rozwojowej zawartej w kierunkach zagospodarowania przestrzennego na konkretne działania. Aby osiągnąć założone cele rozwojowe polityka przestrzenna musi wyrażać się dobrze skoordynowanymi działaniami organów samorządu gminy. Planowanie i zagospodarowanie przestrzenne na wszystkich płaszczyznach rozwojowych: społecznych, gospodarczych, ekologicznych – zapewnia sprzężenie długookresowego planowania i programowania z procesem realizacji inwestycji oraz przyjmuje za podstawę tych działań zrównoważony rozwój i ład przestrzenny. Zrównoważony rozwój rozumiany jest tutaj jako rozwój społeczno-gospodarczy, w którym następuje proces integrowania działań gospodarczych i społecznych, z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności lub obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń. Przez ład przestrzenny należy natomiast rozumieć takie ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne: społeczno-gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne. Jednym z instrumentów dla tworzenia warunków zrównoważonego rozwoju i ładu przestrzennego, a także uwzględniającego wymagania ochrony środowiska jest właśnie Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego, który nie stanowi prawa miejscowego, lecz kształtuje politykę przestrzenną obszaru nim objętego.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Ostrów, uchwalone uchwałą Nr XVIII/95/2000 Rady Gminy w Ostrowie z dnia 19 kwietnia 2000 r. ze zm., jest podstawowym dokumentem, który wyznacza uwarunkowania i dalsze kierunki zagospodarowania przestrzennego gminy. Istotną kwestią dotyczącą terenu, którego dotyczy projekt miejscowego planu a także niniejszej prognozy jest fakt wprowadzonej zmiany ww. Studium t. j. X zmiana uchwalona uchwałą Nr VII/72/11 Rady Gminy w Ostrowie z dnia 19 sierpnia 2011 r. Teren objęty X zmianą Studium, o powierzchni ok. 28,0 ha, położony jest w miejscowości Ocieka, po północnej stronie drogi powiatowej relacji Ocieka–Kamionka, w bezpośrednim sąsiedztwie granicy administracyjnej z miejscowością Zdżary. Obejmuje grunty rolne niezabudowane, położone pomiędzy terenami lasów, w zasięgu zbliżonym do obszaru udokumentowanego złoża kruszywa.

Zgodnie z wcześniej obowiązującym dokumentem Studium, teren położony był w obszarze rolniczej przestrzeni produkcyjnej wyłączonej z zabudowy. W X Zmianie Studium tereny otrzymują nowe preferowane przeznaczenie pod: eksploatację kruszywa, z kierunkiem rekultywacji pod wody powierzchniowe - stawy hodowlane (1PE/WS); pod tereny zabudowy zagrodowej z możliwością zabudowy związanej z produkcją rolną i zabudowy rekreacyjnej (1Rrw,2Rrw) oraz pod tereny zabudowy i urządzeń rekreacyjno-turystycznych (1UT).

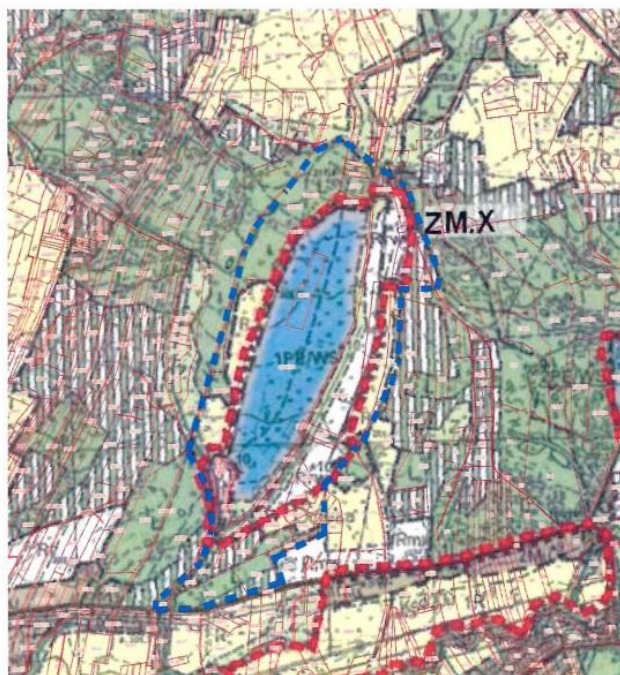
Zmiana Studium wprowadza dodatkowo uszczegółowienie ustaleń dla wydzielonych terenów, w tym o wytyczne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, zgodnej z wymogami obowiązujących przepisów, dotyczących zakresu studium.

Rada Gminy w Ostrowie prężnie działa w dziedzinie zagospodarowania przestrzennego oraz polityki przestrzennej swojej gminy wprowadzając kolejne zmiany do pierwotnego

Studium. W ślad za tym Uchwała Nr XXX/234/21 Rady Gminy w Ostrowie z dnia 2 sierpnia 2021 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia XVIII zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Ostrów po zakończeniu procedowania wprowadzi zmiany na 7 obszarach, między innymi na obszarze, dla którego projektowy jest przedmiotowy miejscowy plan Nr 2/2021 – t. j. w XVIII zmianie Studium – Obszar Nr 5. Obszar Nr 5 w planowanej zmianie XVIII Studium obejmuje nowe obszary i wraz z pozostałymi niezmiennymi obszarami zajmuje powierzchnię ok. 50,80 ha. Obejmuje istniejące stawy, powstałe po eksploatacji kruszywa oraz przyległe tereny leśne i rolnicze. Tereny te uzbrojone są w sieć elektroenergetyczną (średniego napięcia) oraz położone są w sąsiedztwie gruntów uzbrojonych w sieć wodociagową i kanalizację sanitarną. Obszar posiada pośredni dostęp do drogi publicznej o kategorii powiatowej. W granicach obszaru obowiązują plany miejscowe, zgodnie z którymi przedmiotowe grunty znajdują się: w terenach eksploatacji kruszywa przewidzianych do rekultywacji pod stawy i tereny rolnicze, o powierzchni ok. 21,50 ha; w terenach zabudowy zagrodowej, o powierzchni ok. 1,17 ha; w terenach zabudowy rekreacji indywidualnej o powierzchni ok. 0,58 ha; w terenach dróg wewnętrznych o powierzchni ok. 0,17 ha oraz w terenach leśnych i rolniczych w pozostałej części. Zainicjowanie planowanej ww. zmiany Studium ma za zadanie doprowadzić do zgodności ustaleń przedmiotowego miejscowego planu z ogólną polityką przestrzenną gminy prezentowaną w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Ostrów. XVIII zmiana Studium po przyjęciu przez radę gminy uchyli wszystkie ustalenia X zmiany Studium, za wyjątkiem ustaleń dla terenu 2Rrw.

Rysunek 1. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Ostrów, uchwalone uchwałą Nr XVIII/95/2000 Rady Gminy w Ostrowie z dnia 19 kwietnia 2000 r. ze zm. – zmiana Nr X

Rysunek 2. Załącznik Nr 5 do Uchwały Nr XXX/234/21 Rady Gminy w Ostrowie z dnia 2 sierpnia 2021 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia XVIII zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Ostrow - Obszar Nr 5 – Ocieka i Zdżary

2.1.1. Kierunki rozwoju i przekształceń struktury funkcjonalno-przestrzennej

2.1.1.1. Kierunki zagospodarowania obszarów rolno-leśnych - obszary rolniczej przestrzeni produkcyjnej

Kierunki rozwoju i przekształceń struktury funkcjonalno-przestrzennej według ujednoliconego tekstu Studium z uwzględnioną zmianą Nr X wprowadzają nowe funkcje w obrębie obszarów rolniczej przestrzeni produkcyjnej. Ustalenia szczegółowe dla terenów zabudowy w obszarach rolnych, tj. tereny z oznaczeniem 1Rrw i 2Rrw na rysunku Studium ukierunkowane jest na zagospodarowanie pod tereny rolne z zabudową zagrodową w gospodarstwach rolnych lub hodowlanych, w tym związanych z poeksploatacyjnymi zbiornikami wodnymi (stawami). Dopuszcza się lokalizację przedsięwzięć związanych z chowem lub hodowlą zwierząt oraz funkcję turystyczną jako agroturystykę lub rekreację indywidualną. Budynki rekreacji indywidualnej mogą być lokalizowane na terenie zabudowy zagrodowej lub na terenach wyłączonych z produkcji rolnej, na powierzchni ok 10% całych terenów 1Rrw i 2Rrw, lecz nie przekraczających 0,5 ha. Także zmiana dokumentu kierownictwa wewnętrznego dopuszcza zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków w sposób indywidualny, jeżeli na terenie nie będą lokalizowane budynki rekreacji indywidualnej. Uwarunkowania zagospodarowania terenów, które zostały podkreślone w studium to uwzględnianie w miejscowych planach poprzez ustalenie szczegółowych zasad zagospodarowania respektujących ustanowioną ochronę i przepisy odrębne t. j.:

- położenie obszaru w granicach Mielecko-Kolbuszowsko-Głogowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, dla którego obowiązują przepisy t. j.: Uchwała Nr XLII/739/17 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 25 września 2017 r. zmieniająca uchwałę Nr XXXIX/785/13 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 28 października 2013 r.

w sprawie Mielecko-Kolbuszowsko-Głogowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. U. Woj. Podkarpackiego z 2017 r. poz. 3250);

- położenie w obszarze zmeliorowanym.

Zmiana X Studium określa wskaźniki zagospodarowania terenu (1Rrw, 2Rrw). Działki zabudowy rekreacji indywidualnej nie mniejsze niż 0,1 ha, wskaźnik intensywności zabudowy rekreacyjnej nie większy niż 0,3, powierzchnia terenu biologicznie czynnego w zabudowie rekreacyjnej – nie mniejsza niż 60% powierzchni działki, wskaźnik miejsc postojowych – nie mniejszy niż 1 stanowisko na 1 lokal mieszkalny i nie mniej niż 1 stanowisko na 1 budynek rekreacji indywidualnej. Cechy budynków mieszkalnych o charakterze tradycyjnym z dachami spadowymi, o gabarytach typowych dla domów jednorodzinnych (wysokość od 6,50 m do 10,00 m). Budynki gospodarcze określone się do wysokości nie większej niż 10,00 m). Budynki z przeznaczeniem na rekreację indywidualną (domy letniskowe), niewielkie obiekty wolnostojące o nie więcej niż 2 kondygnacjach nadziemnych i kubaturze zbliżonej do domów jednorodzinnych, jednak wysokość nie większa niż 8,50 m. W przypadku sporządzania planów miejscowych, dopuszcza się objęcie poszczególnych terenów odrębnymi planami lub jednym planem, który może zostać sporządzony w powiązaniu z terenem o przeznaczeniu 1PE/WS.

Procedowana XVIII zmiana Studium wprowadza w swej treści nowe przeznaczenia obszarów: obszary zabudowy i urządzeń rekreacyjno-turystycznych (5UT) w miejscu terenów powierzchniowej eksploatacji kruszywa przewidzianych do rekultywacji (zgodnie z obowiązującym miejscowym planem) i jednocześnie terenów powierzchniowej eksploatacji surowców oraz wody powierzchniowe (zgodnie z obowiązującym Studium); obszary zabudowy mieszkaniowej i usług turystyki i rekreacji (16Mu, 17Mu) w miejscu części terenów leśnych i terenów zabudowy zagrodowej (zgodnie z obowiązującym miejscowym planem i Studium). Pozostałe tereny obszaru Nr 5, utrzymują przeznaczenia i ustalenia wynikające z obowiązującego Studium, t.j.: tereny lasów (L, 21L), tereny wskazane do zalesienia, obszary rolniczej przestrzeni produkcyjnej (R); tereny rolniczej przestrzeni produkcyjnej z możliwością zabudowy związanej z produkcją rolną i zabudowy rekreacyjnej (2Rrw). Zmiana Studium wynika z zapotrzebowania właścicieli gruntów, którzy na przedmiotowym terenie planują lokalizację obiektów turystyki i rekreacji, a także do doprowadzenia do zgodności ustaleń projektowanego miejscowego planu z dokumentem kierownictwa wewnętrznego.

2.1.1.2. Kierunki rozwoju zainwestowania

Obszary zabudowy i urządzeń rekreacyjno-turystycznych

Studium w swej treści dopuszcza na obszarach o znaczeniu UT lokalizację zabudowy mieszkaniowo-usługowej, pod warunkiem prowadzenia działalności związanej z obsługą turystów. Zmiana X ww. dokumentu wprowadza ustalenia szczegółowe dla wyznaczonego obszaru 1UT. Uwarunkowania zagospodarowania terenu, które należy uwzględnić w planie miejscowym poprzez ustalenie szczegółowych zasad zagospodarowania respektujących ustanowioną ochronę t.j.: położenie w granicach Mielecko-Kolbuszowsko-Głogowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu jak i w obszarze zmeliorowanym. Działki o powierzchni nie mniejsze niż 0,1 ha, wskaźnik intensywności zabudowy rekreacyjnej nie większy niż 0,2, powierzchnia terenu biologicznie czynnego w zabudowie rekreacyjnej, nie mniejsza niż 70% powierzchni działki, wskaźnik miejsc postojowych – nie mniejszy niż 1 stanowisko na 1 budynek rekreacyjny. Cechy budynków mieszkalnych niewielkie obiekty wolnostojące o nie więcej niż 2 kondygnacjach nadziemnych i kubaturze zbliżonej do domów jednorodzinnych, jednak wysokość nie większa niż 8,50 m. W przypadku sporządzania planów miejscowych

dla terenu z przeznaczeniem 1UT należy objąć jednym planem, który może zostać sporządzony w powiązaniu z terenem o przeznaczeniu 1PE/WS i innymi terenami sąsiednimi.

XVIII zmiana Studium wprowadza w swej treści obszary zabudowy i urządzeń rekreacyjno-turystycznych (5UT) oraz obszary zabudowy mieszkaniowej i usług turystyki i rekreacji (16Mu, 17Mu). Uporządkowane zostają także obowiązujące wskaźniki zagospodarowania terenu. Na terenach z oznaczeniem 16Mu oraz 17Mu wprowadza się wytyczne: działki budowlane o powierzchni nie mniejszej niż 0,2 ha oraz wskaźnik intensywności zabudowy nie większy niż 0,25. Na obszarze 5UT ustala się możliwość realizacji budynków zamieszkania zbiorowego i budynków rekreacji indywidualnej. Zostały także jasno określone nowe wskaźniki dla tego obszaru: działki o powierzchni nie mniejszej niż 0,03 ha, powierzchnia terenu biologicznie czynnego nie mniejsza niż 40% powierzchni działki budowlanej, powierzchnia zabudowy nie większa niż 40 % powierzchni działki budowlanej, wskaźnik intensywności zabudowy – nie większy niż 0,8; utrzymanie istniejących stawów z możliwością realizacji zabudowy pływającej lub posadowionej na dnie zbiornika wodnego w dostosowaniu do wymogów przepisów szczególnych w tym zakresie (powierzchnia zabudowy nie większa niż 15 % powierzchni działki budowlanej, wskaźnik intensywności zabudowy – nie większy niż 0,15, nie ustala się minimalnej powierzchni terenu biologicznie czynnego), wskaźnik miejsc postojowych – nie mniej niż 1 stanowisko na 1 budynek rekreacji indywidualnej, wysokość budynków – nie większa niż 12 m.

Obszary powierzchniowej ekspozycji surowców

Studium obejmuje między innymi tereny poeksploatacyjne będące w trakcie rekultywacji. Preferowanym kierunkiem rekultywacji powstałych zbiorników wodnych tj. 1PE/WS, jest użytkowanie ich jako stawy lub stawy hodowlane. W przypadku sporządzania planów miejscowych dla terenu z przeznaczeniem 1PE/WS należy objąć samodzielnie lub w powiązaniu z terenami sąsiednimi.

2.2. Ustalenia obowiązującego planu miejscowego

Powierzchnia obszaru opracowania pokrywa się w większej mierze z obowiązującym miejscowym zagospodarowaniem przestrzennego. Równolegle ze Zmianą Nr X Studium został uchwalony miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego – uchwała Nr VII/73/11 Rady Gminy w Ostrowie z dnia 19 sierpnia 2011 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Nr 1/2011 terenu w Ociece.

Plan obejmuje obszar o powierzchni około 23,42 ha, położony po północnej stronie drogi powiatowej relacji Ocieka–Kamionka, przy granicy administracyjnej z miejscowością Zdżary. W granicach planu wyznacza się tereny o różnym przeznaczeniu, oznaczone na rysunku planu symbolami:

- 1) PE – teren eksploatacji kruszywa, o powierzchni około 21,50 ha;
- 2) RM – tereny zabudowy zagrodowej, o łącznej powierzchni około 1,17 ha;
- 3) MT – teren zabudowy rekreacji indywidualnej, o powierzchni około 0,58 ha;
- 4) KDW – tereny dróg wewnętrznych, o łącznej powierzchni około 0,17 ha.

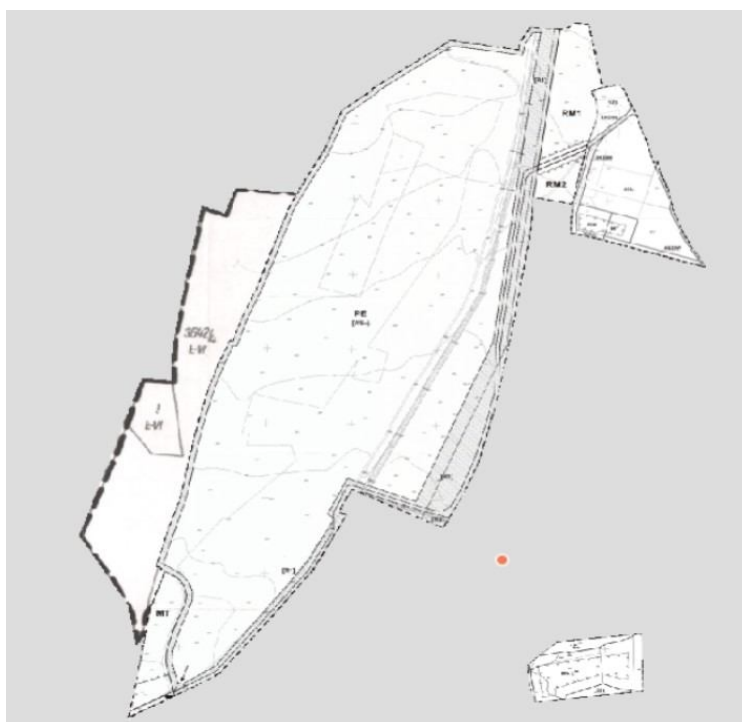
W granicach terenu oznaczonego symbolem PE, po zakończeniu eksploatacji kruszywa, w ramach rekultywacji, wyznacza się tereny o różnym przeznaczeniu, oznaczone symbolami:

- 1) WSR – teren wód powierzchniowych śródlądowych – staw lub stawy hodowlane;
- 2) R – tereny rolne bez prawa zabudowy;
- 3) KDW – teren drogi wewnętrznej;

4) WR – teren rowu.

Przy zagospodarowaniu terenów objętych planem obowiązuje: uwzględnienie położenia w Mielecko-Kolbuszowsko-Głogowskim Obszarze Chronionego Krajobrazu, funkcjonującym na mocy rozporządzenia Nr 79 Wojewody Podkarpackiego z dnia 31 października 2005 r. w sprawie Mielecko-Kolbuszowsko-Głogowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. U. Woj. Podkarpackiego Nr 138 z dnia 7 listopada 2005 r. poz. 2105 ze zm.), zgodnie z ustaleniami planu dla poszczególnych terenów o określonym przeznaczeniu oraz zakaz lokalizacji przedsięwzięć, dla których przeprowadzona procedura oddziaływania na środowisko wykazała znaczący negatywny wpływ na przyrodę chronionego krajobrazu.

Na terenach objętych planem dopuszcza się budowę linii, obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej, pod warunkiem, że nie wykluczy to możliwości zagospodarowania tych terenów zgodnie z pozostałymi ustaleniami planu. W związku z uchwaleniem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Nr 1/2011 terenu w Ociece straciła moc uchwała Nr XXXIX/243/2002 Rady Gminy w Ostrowie z dnia 4 czerwca 2002 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Nr 58/2001 w gminie Ostrów, opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Podkarpackiego Nr 39 z dnia 17 lipca 2002 r., poz. 807, w części dotyczącej ustaleń dla terenu objętego niniejszym planem oraz straciła moc uchwała Nr X/78/2003 Rady Gminy w Ostrowie z dnia 11 lipca 2003 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów zalesień w gminie Ostrów, opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Podkarpackiego Nr 88 z dnia 18 sierpnia 2003 r., poz. 1520, w części dotyczącej ustaleń dla terenu objętego ww. planem.

Rysunek 3. Załącznik graficzny do uchwały Nr VII/73/11 Rady Gminy w Ostrowie z dnia 19 sierpnia 2011 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Nr 1/2011 terenu w Ociece

2.3. Ustalenia wynikające z przepisów odrębnych dotyczących terenów i obiektów chronionych

W obrębie terenu brak obiektów przyrodniczych objętych ochroną pomnikową lub rezerwatową. W trakcie badań terenowych nie stwierdzono występowania obiektów, które spełniałyby warunki dla uznania je za obiekty chronione. Nie stwierdzono również gatunków i siedlisk roślin chronionych w oparciu o rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 sierpnia 2001 r. w sprawie określenia rodzajów siedlisk przyrodniczych podlegających ochronie oraz wymienianych w Załączniku I Dyrektywy 92/43/EWG (Dyrektywa Siedliskowa) w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory. Nie stwierdzono występowania gatunków roślin chronionych na mocy rozporządzenia Ministra Środowiska z 9 lipca 2004 r. w sprawie gatunków dziko występujących roślin objętych ochroną, jak również porostów i grzybów chronionych na mocy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9 lipca 2004 r. w sprawie gatunków dziko występujących grzybów, a także gatunków roślin wymienianych w Załączniku I Dyrektywy 92/43/EWG (Dyrektywa Siedliskowa) w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory. Stwierdzono występowanie 14 gatunków zwierząt chronionych na mocy rozporządzenia Ministra ochrony środowiska, zasobów naturalnych i leśnictwa z dnia 6 stycznia 1995 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt. Obszar opracowania nie stanowi ani nie jest przecinany istniejącymi korytarzami ekologicznymi. Wpływ na korytarz ekologiczny rzeki Tuszynki jest ograniczony i obejmuje oddziaływania pośrednie. Ochrona wartości zasobów środowiska kulturowego, t.j. elementów zagospodarowania przestrzennego o znaczeniu historycznym, zabytkowym i estetycznym, ma zasadnicze znaczenie w tworzeniu tożsamości lokalnej, jakości życia mieszkańców i atrakcyjności turystycznej tego terenu. Główne kierunki tej ochrony to objęcie ochroną konserwatorską obiektów i zespołów znajdujących się w spisie zabytków zgodnie ze „Studium ochrony wartości kulturowych” opracowanym dla Studium Gminy Ostrów i związanych z nimi elementów krajobrazu oraz zasobów archeologicznych. Na badanym terenie nie ma obiektów objętych ochroną konserwatorską.

Cały obszar, obejmujący projekt miejscowego planu Nr 2/2021 położony jest w obrębie Mielecko-Kolbuszowsko-Głogowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu funkcjonującego na mocy uchwały Nr XLII/739/17 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 25 września 2017 r. w sprawie zmiany uchwały Nr XXXIX/785/13 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 28 października 2013 r. w sprawie Mielecko-Kolbuszowsko-Głogowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Na terenie powyższego obszaru zakazuje się:

- 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- 2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko;
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 4) lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej;

- 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
- 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
- 7) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno– błotnych.

Zakaz, o którym mowa w pkt. 4 nie dotyczy tych części obszaru, dla których dopuszczono w SUiKZP lub w miejscowych planach możliwość lokalizowania obiektów budowlanych.

Zakazy określone w pkt. 5 i 6 nie dotyczą:

- realizacji zapisów Studium oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, dla których w wyniku postępowania przeprowadzonego zgodnie z art. 23 ust. ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, wykazano brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu;
- realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu.

Planowana zmiana przeznaczenia terenów w przedmiotowym projekcie planu może potencjalnie wiązać się z realizacją przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Ustawodawca wprowadził stosowne regulacje z możliwością zastosowania odstępstw wynikających z form ochrony jakim jest, w tym przypadku, obszar chronionego krajobrazu, t. j.: §3 ust. 1. pkt 57 lit. a ww. rozporządzenia: zabudowa usługowa inna niż wymieniona w pkt 56, w szczególności szpitale, placówki edukacyjne, kina, teatry, obiekty sportowe, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, która została objęta ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo miejscowego planu odbudowy, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż: – 2 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy. W tym przypadku jest możliwość zastosowania odstępstwa od zakazu wynikającego z przepisów dotyczących form ochrony przyrody jakim jest Mielecko-Kolbuszowsko-Głogowski Obszar Chronionego Krajobrazu.

3. OCENA STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA ORAZ TENDECJE ZMIAN PRZY BRAKU REALIZACJI MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

3.1. Charakterystyka środowiska przyrodniczego

3.1.1. Położenie geograficzne i administracyjne

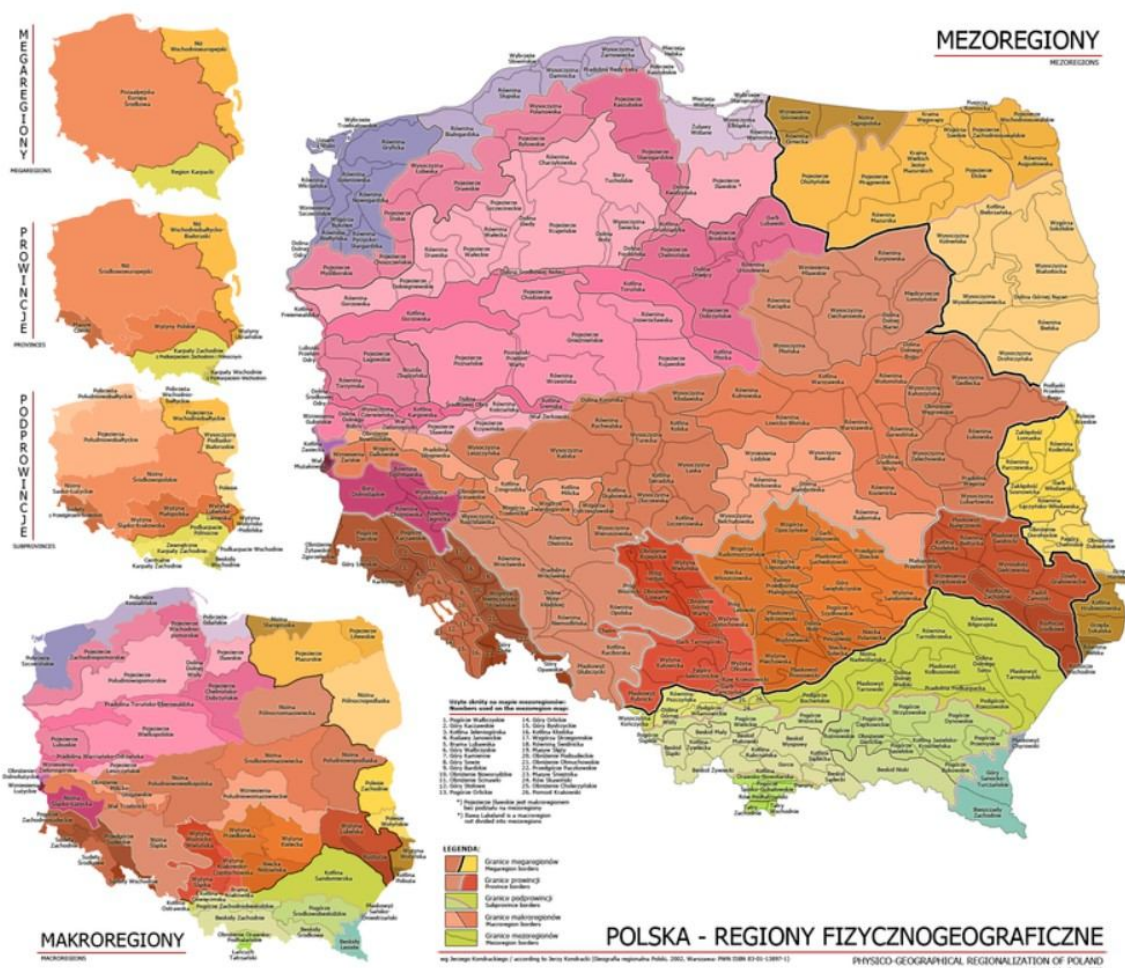
Obszar objęty niniejszym opracowaniem zlokalizowany jest na terenie miejscowości Ocieka oraz Zdżary, na terenie gminy Ostrów, w województwie podkarpackim, w powiecie ropczycko-sędziszowskim.

Rysunek 4. Mapa administracyjna województwa podkarpackiego

[Źródło, Autor: SANtoso – Praca własna, CC BY-SA 4.0, <https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=96005311>]

Granice północną terenu stanowią tereny zieleni, południową terenu stanowi droga powiatowa nr 1328R, wschodnią – granica administracyjna sołectwa Zdżary, natomiast granica zachodnia jest wyznaczona drogą nieurządzoną w kategorii inne. Według podziału fizyczno-geograficznego J. Kondrackiego teren objęty opracowaniem położony jest w Prowincji Karpaty Zachodnie z Podkarpaciem Zachodnim i Północnym, Podprowincji Podkarpacie Północne, Makroregionie Kotlina Sandomierska, w Mezoregionie Płaskowyż Kolbuszowski.

Rysunek 5. Regionalizacja Polski według Jerzego Kondrackiego

Źródło: https://www.naukowiec.org/wiedza/geografia/regionalizacja-polski-wedlug-jerzego-kondrackiego_3884.html

Omawiany teren w większości zagospodarowany jest przez grunty rolne, nieużytki oraz zadrzewienia w formie lasu, stawy hodowlane po eksploatacji kruszywa. Obszar wokół projektowanego planu jest w bardzo małym stopniu zurbanizowany.

3.1.2. Rzeźba terenu

Pod względem morfologicznym omawiany teren położony jest według J. Kondrackiego, w obrębie podprovincji fizycznogeograficznej Kotlina Sandomierska i zajmuje fragment mezoregionu morfologicznego Płaskowyż Kolbuszowski. Stanowi go wysoczyzna wodnolodowcowa o łagodnych wzniesieniach porożcinanych dolinami o zróżnicowanych wielkościach i kształtach. Powierzchnię wysoczyzny Płaskowyżu Kolbuszowskiego nadbudowują ciągi wydym o wysokości od kilku do kilkunastu metrów i zróżnicowanym kształcie. Pomiędzy polami wydymowymi występują zagłębienia deflacyjne, z których jedno stanowi badany teren. Zagłębienie to wykorzystane jest przez ciek naturalny, dopływy rzeki Tuszynki, które wtórnie wyerodowały w nim swoje koryta. Centralną część badanego terenu stanowi wyrobisko po eksploatacji piasku, rekultywowane i wykorzystane jako stawy rybne. Nachylenia w obrębie badanego terenu nie przekraczają 2%

3.1.3. Charakterystyka geologiczna

Pod względem geologicznym omawiany teren leży w obrębie jednostki tektonicznej zwanej Zapadliskiem Przedkarpackim, która jest wypełniona utworami morza trzeciorzędowego. W tym rejonie są to niezaburzone iły pylaste i iłołupki, których strop

występuje na głębokości 4,50 – 8,00 m w północnej części i ponad 12,00 m w południowej jego części. Utwory trzeciorzędowe przykrywają osady czwartorzędowe charakteryzujące się dużą zmiennością genetyczną i litologiczną. Osady czwartorzędowe reprezentowane są w stropie przez plejstoceny osady wodnolodowcowe w stropie przez piaski o różnym składzie granulometrycznym: pylaste, drobne, średnie, lokalnie z domieszką pospółki i żwiru. Wymienione wyżej grunty nawzajem się przewarstwiają tworząc soczewki o różnej miąższości. W centralnej części badanego terenu wyeksploatowano piaski, a w wyrobiskach powstały stawy rybne, poprzedzielane groblami. Zbudowano je z nasypów niekontrolowanych o różnej miąższości.

3.1.4. Wody powierzchniowe i podziemne

Nadmiar wód powierzchniowych z badanego terenu odprowadzają cieki naturalne i rowy melioracyjne do rzeki Tuszynki. Stawy hodowlane, których powierzchnia stanowi przeważającą część badanego terenu, zasilane i odwadniane są przez rów przepływający wzdłuż ich wschodnich brzegów. Badany teren nie jest zalewany wodami powodziowymi jakiegokolwiek rzeki. Obszar dorzecza zgodnie z wymogami Ramowej Dyrektywy Wodnej podzielony został na jednolite części wód powierzchniowych (JCWP). Teren opracowania zgodnie z ww. podziałem położony jest w zlewni JCWP o kodzie PLRW200017218929 „Tuszynka”. Jest to potok nizinny piaszczysty, stanowiący silnie zmienioną część wód, której potencjał ekologiczny określono jako dobry. Jest to część wód niezagrożona ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Celami środowiskowymi dla tej JCWP jest uzyskanie dobrego potencjału ekologicznego i dobrego stanu chemicznego. JCWP znajduje się w wykazie obszarów chronionych ze względu na położenie w granicach: OZW PLH180053 „Dolna Wisłoka z Dopływami”, OSO PLB180005 „Puszcza Sandomierska” oraz rezerwatu „Zabłocie”.

Na przedmiotowym terenie planu poziom wód czwartorzędowych stwierdzono poniżej 0,8 – 1,20 m. Omawiany teren położony jest w dorzeczu Górnej Wisły, w Jednolitej Części Wód Podziemnych o kodzie PLGW2000134, dla której stan wód chemiczny i ilościowy oceniono jako dobry. Jest to część wód niezagrożona ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Celem środowiskowym dla tej części wód podziemnych będzie co najmniej utrzymanie tego stanu. JCWPd znajduje się w wykazie obszarów chronionych z racji przeznaczenia do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę. Teren będący przedmiotem opracowania położony jest poza granicami obszaru GZWP Nr 425 „Dębica – Stalowa Wola – Rzeszów”, którego granice zatwierdzone zostały decyzją Ministra Środowiska Nr DGiKGhg-4731-40/6909/55581/11/MJ z 15.12.2011 r. W jego granicach nie występują udokumentowane ujęcia wód podziemnych ze strefami ochronnymi.

3.1.5. Klimat lokalny

Według podziału na krainy klimatyczne Romera, obszar gminy położony jest w obrębie typu klimatu podgórskich nizin i kotlin Krainy Sandomierskiej (REGION E).

Rysunek 6. Regionalizacja klimatyczna wg Romera

[Źródło: Alojzy Woś, „Regiony klimatyczne Polski w świetle częstości występowania różnych typów pogody”, Zeszyty Instytutu Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania PAN, Nr 20 1993 r.]

Teren ten należy do klimatów o przewadze wpływów kontynentalnych. Charakterystyczne są tu chłodne zimy oraz suche i upalne lata. Częste są także inwersje termiczne, co jest przyczyną częstego pojawiania się przymrozków i mgieł. Według podziału Okołowicza, teren zamieszczonego w Narodowym Atlasie Polski teren Kotliny Sandomierskiej należy do klimatów o przewadze wpływów kontynentalnych, zaznaczających się większą roczną amplitudą temperatury ujawniającymi się upalnymi latami i mroźnymi zimami. Wiosny są krótkie i niepostrzeżenie przechodzą w lato – długie i upalne. Zimy są zazwyczaj długie i mroźne. Roczne sumy opadów są z reguły mniejsze niż na terenach wyżej położonych. Opisywany region ma średnią temperaturę roczną powyżej 8oC. Okres wegetacji i dojrzwania letniego wynosi ok. 220 dni. Średnia suma opadów wynosi około 700 mm, zaleganie pokrywy śnieżnej – ok. 70 dni, liczba dni z burzą – 25, liczba dni z opadem – do 18 dni. Dominującym kierunkiem wiatrów w skali roku są wiatry zachodnie, jednakże w ciągu roku udziały wiatrów z poszczególnych kierunków są zróżnicowane. W ciągu roku występują cisze (ok. 16%), które wpływają niekorzystnie na proces samooczyszczania atmosfery. Klimat lokalny omawianego terenu nie jest zbyt zróżnicowany, uwarunkowany przede wszystkim warunkami wodnymi. Obniżenia terenowe i okolice zbiorników wodnych charakteryzują się wyższymi wartościami wilgotności względnej oraz występowaniem mgieł.

Klimat lokalny modyfikowany jest warunkami topograficznymi, bliskością kompleksów leśnych, pól uprawnych i obecnością wód powierzchniowych. Podwyższona wilgotność powietrza oraz częstsze występowanie mgieł i zamglań towarzyszą też obszarom o płytszym poziomie wód gruntowych. Występujące w przestrzeni rolnej zadrzewienia i zakrzewienia działają modyfikująco na warunki klimatu miejscowego hamując prędkość wiatru, spowalniając obieg wody i ograniczając parowanie wody z gleb. Tereny te cechują się korzystnymi warunkami dla osadnictwa, a także prowadzenia gospodarki rolnej. Zwarte

tereny leśne wyróżniają się wyrównanym profilem termicznym dobowym i rocznym (wyższe minimum i niższe maksimum), zwiększoną wilgotnością względną powietrza i niższymi jej amplitudami w ciągu doby, dużą zawartością fitoncydów (olejków eterycznych), zwiększoną zawartością ozonu itp. Obszary leśne zaburzają swobodne przemieszczanie mas powietrza zmieniając ich kierunek oraz tworząc nisze o charakterze czasowym, w których powietrze stagnuje. Ze względu na małe kontrasty temperatury i wilgotności wpływają łagodząco na tereny sąsiednie.

3.1.6. Gleby

W obrębie badanego terenu występują gleby mineralne powstałe z utworów wodnolodowcowych. Decydujący wpływ na zróżnicowanie gleb pod względem typu, rodzaju i gatunku mają następujące czynniki: budowa geologiczna (geneza i charakter skały macierzystej), rzeźba terenu, warunki topoklimatyczne, stosunki wodne, roślinność oraz gospodarcza działalność człowieka. W obrębie Płaskowyżu Kolbuszowskiego występują gleby typu gleb brunatnych wyługowanych i kwaśnych oraz pseudobielic. Jest to rejon charakteryzujący się dużym zróżnicowaniem gleb, pod względem ich przydatności rolniczej.

Większość tych gleb odznacza się kwaśnym lub bardzo kwaśnym odczynem, średnim lub słabym stopniem kultury, niską lub bardzo niską zasobnością w przyswajalne dla roślin składniki pokarmowe. Przeważają tu gleby zaliczone do V i VI klasy gruntów ornych i użytków zielonych.

3.1.7. Świat przyrody

Charakterystyka roślinności

Roślinność terenu planowanego przedsięwzięcia to dawniejsze użytki rolne, na których od kilkudziesięciu lat prowadzono przede wszystkim gospodarkę kośno-pasterską. Ten sposób użytkowania został zaprzestany w okresie ostatnich 5-15 lat w różnych częściach kompleksu łąkowego. Brak użytkowania spowodował uruchomienie procesów sukcesyjnych polegających na wkraczaniu na powierzchnie łąkowe zapustów sosnowych, brzoźowych i wiśni późnej. Najszybciej proces zarastania łąk postępuje przy granicy leśnej, tam też jest w największym stopniu wspomagany przez nasadzenia brzoźowe i sosnowe.

Siedliska przyrodnicze objęte ochroną, gatunki chronionych zwierząt, roślin i grzybów

Nie stwierdzono występowania siedlisk chronionych w oparciu o rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 sierpnia 2001 r. w sprawie określenia rodzajów siedlisk przyrodniczych podlegających ochronie oraz wymienianych w Załączniku I Dyrektywy 92/43/EWG (Dyrektywa Siedliskowa) w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory. Nie stwierdzono także występowania gatunków roślin chronionych na mocy rozporządzenia Ministra Środowiska z 9 lipca 2004 w sprawie gatunków dziko występujących roślin objętych ochroną, jak również porostów i grzybów chronionych na mocy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9 lipca 2004 r. w sprawie gatunków dziko występujących grzybów. Na terenie objętym planem Stwierdzono występowanie 14 gatunków zwierząt chronionych na mocy rozporządzenia Ministra ochrony środowiska, zasobów naturalnych i leśnictwa z dnia 6 stycznia 1995 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt, w tym bóbr europejski, gatunek wymieniany w Załączniku II Dyrektywy 92/43/EWG (Dyrektywa Siedliskowa) w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory.

Ptaki

Na danym obszarze występuje 16 gatunków ptaków z czego niemal wszystkie można określić jako lęgowe. Jedynie bocian biały (*Ciconia ciconia*) wykorzystuje obszary łąk jako

miejsca żerowania. Cztery spośród wszystkich to gatunki wpisane do I Załącznika Dyrektywy Ptasiej. Są to bocian biały (*Ciconia ciconia*), derkacz (*Crex crex*), jarzębatka (*Sylvia nisoria*) i gąsiorek (*Lanius collurio*). Bocian biały korzysta z łąk jako żerowiska, jednak nie jest to z pewnością jego jedyne miejsce żerowania gdyż w okolicy jest więcej terenów otwartych t. j. łąk i pól użytkowanych rolniczo a więc teoretycznie bardziej atrakcyjnych. Derkacz, gąsiorek i jarzębatka będą miały uszczuplone siedlisko lęgowe jednak z uwagi na obecność łąk i terenów użytkowanych rolniczo poza granicami inwestycji część ptaków będzie mogła znaleźć odpowiadające ich wymogom siedliska w okolicy. Warto jednak zadbać o stworzenie dogodnych warunków siedliskowych dla tych ptaków, które w regionie mają status bardzo nielicznych lub nielicznych tj. jarzębatka. W ramach kompensacji proponuje się zasadzenie krzewów najlepiej kolczastych tj. tarniny, głogu lub dzikiej róży na terenach otwartych, ubogich w tego typu roślinność. Skorzystają z nich nie tylko jarzębatka, ale również gąsiorek i cierniówka a więc gatunki związane z podobnym rodzajem siedliska i występujące na terenie planowanej inwestycji.

3.2. Ocena potencjalnych zmian stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu

W przypadku braku realizacji przedstawionego do oceny projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, dalsza polityka przestrzenna gminy prowadzona będzie w oparciu o aktualnie obowiązujący miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego przyjęty uchwałą Nr VII/73/11 Rady Gminy w Ostrowie z dnia 19 sierpnia 2011 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Nr 1/2011 terenu w Ociece.

Projektowany dokument zmienia, poszerza i aktualizuje do realiów obecnego wykorzystania zakres prowadzonej działalności, przy jednoczesnym zachowaniu wszelkich ograniczeń wynikających z uwarunkowań środowiskowych i społecznych.

W rejonie Ocieki i Zdźar naturalne środowisko przyrodnicze zostało przekształcone przez działalność człowieka, który wykarczował Puszcę Sandomierską i przekształcił je w pola uprawne i użytki zielone, na których przez kilkadziesiąt lat prowadzono intensywną gospodarkę kośno-pasterską. W okresie ostatnich 5–15 lat w różnych częściach tego kompleksu zaprzestano tego sposobu użytkowania. Spowodowało to uruchomienie procesów naturalnego zalesiania sosną i brzozą oraz wiśnią późną, najintensywniejszego w bezpośrednim sąsiedztwie lasów. Kompleks łąkowy został ograniczony przestrzennie przez eksploatację piasków i budowę w wyrobisku stawów hodowlanych.

Wśród prognozowanych zmian w środowisku przyrodniczym opisywanego obszaru największe znaczenie wydaje się mieć sukcesja wtórna oraz degradacja wskutek spontanicznego wykorzystania rekreacyjnego. Obszar opracowania podlegał w przeszłości intensywnej ingerencji człowieka związanej z eksploatacją kruszywa, co doprowadziło do całkowitych przekształceń ukształtowania terenu, szaty roślinnej i warunków glebowych. W niewielkiej części, przede wszystkim w północno-wschodnim fragmencie, teren wykorzystywany był rolniczo. Obecnie w wyniku zaprzestania tych działalności na obszarze opracowania zachodzą naturalne przemiany środowiska związane z rozwojem szaty roślinnej i środowiska glebowego, grunty podlegają procesom sukcesji, co prowadzi do powstawania zarośli, a w dłuższym czasie zbiorowisk leśnych. Częściowo procesy te są ograniczane przez wykorzystanie rekreacyjne i związane z tym oddziaływanie na zbiorowiska roślinne i pokrywę glebową. W przypadku utrzymania obecnego stanu użytkowania – brak koszenia i pielęgnowania zieleni, wykorzystanie w celach rekreacyjnych i łowieckich – prognozuje się dalszy rozwój roślinności drzewiastej i krzewiastej, przewidywana jest w szczególności ekspansja gatunków pionierskich (np.: sosna, brzoza) oraz wiśnia późna. Postęp sukcesji,

pomimo iż przyczynia się do renaturalizacji środowiska, może mieć pewne negatywne aspekty np. na wykorzystanie rekreacyjne, niekorzystne będzie ograniczenie walorów widokowych oraz utrudnienie dostępności terenu. Z uwagi na walory przyrodnicze i krajobrazowe przedmiotowego obszaru, a także łatwą dostępność komunikacyjną i popularność tego terenu wśród mieszkańców, nie tylko pobliskich miejscowości, ale całej gminy Ostrów oraz powiatu ropczycko-sędziszowskiego, prognozuje się dalsze intensywne wykorzystanie związane z rekreacją i czynnym wypoczynkiem. Będzie to skutkować utrzymaniem na obecnym poziomie bądź nasileniem obecnych oddziaływań antropogenicznych. Jednak brak ukierunkowanego zagospodarowania z czasem może prowadzić do eskalacji problemów na wielu płaszczyznach przyrodniczych, rozwojowych i gospodarczych gminy. Brak realizacji przyjętych założeń w projekcie planu, obniży uporządkowaną według zawartych zasad w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego możliwość rozwoju potencjału turystycznego regionu.

4. CHARAKTERYSTYKA PROJEKTOWANEGO MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO W MIEJSCOWOŚCIACH OCIEKA I ZDŻARY

4.1. Położenie terenów objętych projektem planu oraz stan ich zainwestowania

Gmina Ostrów jest gminą wiejską położoną w centralnej części województwa podkarpackiego w powiecie ropczycko-sędziszowskim. Od północy graniczy z gminą Przecław (powiat mielecki) i Niwińska (powiat kolbuszowski), od wschodu z gminą Sędziszów Małopolski, od południa z gminą Ropczyce natomiast od strony zachodniej z gminą Dębica powiatu dębickiego. W skład gminy wchodzi 9 sołectw: Blizna (o powierzchni 513,8 ha), Borek Mały (o powierzchni 251,2 ha), Kamionka (o powierzchni 2111,7 ha), Kozodrza (o powierzchni 905,7 ha), Ocieka (o powierzchni 2689,7 ha), Ostrów (o powierzchni 1097,3 ha), Skrzyszów (o powierzchni 778,4 ha), Wola Ociecka (o powierzchni 784,7 ha) oraz Zdżary (o powierzchni 484,7 ha).

Gmina oddalona jest od miasta wojewódzkiego Rzeszowa o ok. 40,0 km. Powierzchnia gminy Ostrów wynosi 96,2 km². Gmina stanowi 17,6% powierzchni powiatu. Siedzibą gminy jest Ostrów. Gminę Ostrów zamieszkuje ok. 7 339 osób (według stanu na dzień 31.12.2020). Przez obszar gminy przebiega droga krajowa A4 odcinek długości ok. 7,2 km (wraz z równoległymi drogami serwisowymi) biegnący w kierunku wschód – zachód (zjazdy dostępne w sąsiednich gminach Dębica i Sędziszów Małopolski), odcinek drogi wojewódzkiej: nr 986 relacji Dąbie - Wiśniowa. Drogi powiatowe o łącznej długości: ok. 35,1 km oraz sieć dróg gminnych publicznych o długości ok. 43 km. Dominującą funkcją gminy jest rolnictwo, gdzie produkcja rolnicza głównie oparta jest na rozdrobnionych gospodarstwach indywidualnych. Tereny rolnicze dominują w południowej, natomiast w północnej i środkowej dominują tereny leśne.

Obszar objęty projektowanym planem Nr 2/2021 położony jest częściowo w sołectwach Ocieka oraz Zdżary. Przedmiotowy plan obejmuje tereny położone we wschodniej części sołectwa Ocieka oraz fragmentarycznie w północnej części sołectwa Zdżary (położony po północnej stronie drogi powiatowej relacji Ocieka – Kamionka, przy granicy administracyjnej z miejscowością Zdżary. Teren objęty sporządzanym planem zlokalizowany jest na wschód od zabudowy miejscowości Ocieka oraz na północ od zabudowy miejscowości Zdżary. Powierzchnia pokryta projektem planu to ok. 26 ha. Obszar, dla którego jest opracowywana nowa propozycja zagospodarowania nie sąsiaduje z terenami, na których są uchwalone lub sporządzane obecnie miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego. Jest to w większości teren istniejących stawów powstałych po eksploatacji kruszywa, objęty

miejscowym planem (Uchwała Nr VII/73/11 Rady Gminy w Ostrowie z dnia 19 sierpnia 2011 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Nr 1/2011 terenu w miejscowości Ocieka), który dopuszcza jedynie w ograniczonym zakresie zabudowę rekreacyjną lub zagrodową, a także tereny częściowo zadrzewione i zakrzewione lub przeznaczone do zalesienia.

4.2. Główne cele, zakres, zawartość projektowanego dokumentu

4.2.1. Cel i zakres projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

Podstawowym celem planu jest stworzenie warunków przestrzennych dla prawidłowego funkcjonowania obszaru, jego kontrolowanego i zrównoważonego zagospodarowania w oparciu o zasady ładu przestrzennego. idąc w ślad za tym, celem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu. Zadaniem szczegółowym planu jest umożliwienie wykorzystania tego rejonu na publiczne cele rekreacyjne, wypoczynkowe i sportowe (łowiectwo), przy uwzględnieniu jego wartości przyrodniczych m.in. w zakresie form ochrony przyrody określonych przepisami odrębnymi.

Poniżej w skrócie przedstawiono najważniejsze zasady – ustalenia obowiązujące na całym obszarze planu:

Ustalenia w zakresie ochrony i kształtowania ładu przestrzennego:

- dopuszcza się budowę budynków ścianą bez otworów okiennych i drzwiowych w odległości 1,5 m do granicy z sąsiednią działką budowlaną lub bezpośrednio w granicy;

Ustalenia w zakresie ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego:

- ustala się następujące zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu: zakaz wprowadzania nieoczyszczonych ścieków do gruntu,
- na całym obszarze objętym planem obowiązują zakazy oraz odstępstwa od zakazów wynikające z położenia w granicach Mielecko-Kolbuszowsko-Głogowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Ustalenia szczegółowe i warunki scalania i podziału nieruchomości:

- plan nie ustala granic obszarów wymagających przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości.

- ustala się minimalną powierzchnię nowo wydzielanych działek:

- a) dla terenów MNU - 2000 m²

- b) dla terenów UT - 300 m²

- c) dla pozostałych terenów - nie ustala się.

- powyższe ustalenia nie dotyczą działek wydzielanych pod urządzenia infrastruktury technicznej, drogi, place, parkingi i wydzielanych w związku z regulacją przebiegów granic do stanu faktycznego lub poszerzeniem działek sąsiednich.

Ustalenia w zakresie modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej:

- zaopatrzenie w wodę terenów objętych planem z projektowanych sieci wodociągowych. Dopuszcza się indywidualne ujęcia wody z uwzględnieniem warunków wynikających z przepisów odrębnych. W przypadku rozbudowy sieci wodociągowej należy stosować średnicę przewodu wynoszącą co najmniej 40 mm;

- zaopatrzenie w energię elektryczną poprzez sieć elektroenergetyczną średniego i niskiego napięcia oraz poprzez alternatywne technologie bazujące na odnawialnych źródłach energii o mocy nieprzekraczającej 500 kW z wyłączeniem elektrowni wiatrowych;

- odprowadzenie wód opadowych i roztopowych poprzez:

a) systemy kanalizacyjne zamknięte o średnicach kanałów nie mniejszych niż 150 mm lub systemy otwarte wraz z odprowadzaniem do odbiornika wód, przy spełnieniu wymaganych standardów czystości;

b) retencjonowanie wód, w tym zbiorniki retencyjne, zbiorniki retencyjno-chłonne;

c) powierzchniowe rozprowadzanie wód na własnej działce budowlanej, w sposób nie powodujący wprowadzania do wód i gruntu zanieczyszczeń w ilościach przekraczających dopuszczalne wskaźniki oraz nie powodujący naruszenia stosunków wodnych na gruntach sąsiednich;

- zaopatrzenie w sieć teletechniczną poprzez projektowaną infrastrukturę. Ustala się możliwość realizacji sieci telekomunikacyjnej do zapewnienia szerokopasmowego dostępu do Internetu;

- gospodarka odpadami komunalnymi na zasadach obowiązujących w gminie Ostrów;

- odprowadzanie ścieków sanitarnych oraz ścieków powstałych w związku działalnością usługową poprzez projektowaną sieć kanalizacji sanitarnej lub do czasu powstania sieci kanalizacji sanitarnej do szczelnych bezodpływowych zbiorników na nieczystości ciekłe. Dla budynków rekreacji indywidualnej dopuszcza się inne rozwiązania, pod warunkiem zagwarantowania ochrony gruntów i wód podziemnych przed zanieczyszczeniem. W przypadku rozbudowy sieci kanalizacji sanitarnej grawitacyjnej należy stosować średnicę przewodu wynoszącą co najmniej 110 mm;

- zaopatrzenie w ciepło w oparciu o indywidualne rozwiązania przy zastosowaniu energii elektrycznej, pomp ciepła, paliw stałych, ciekłych lub gazowych przyjaznych środowisku lub w oparciu o odnawialne źródła energii o mocy nieprzekraczającej 500 kW z wyłączeniem elektrowni wiatrowych.

- zaopatrzenie w gaz w oparciu o indywidualne zbiorniki z gazem płynnym, butle propan-butan lub planowane sieci gazociągowe niskiego i średniego ciśnienia.

- liniowe obiekty infrastruktury technicznej, w tym sieci gazowe wraz ze strefą kontrolowaną, dopuszcza się:

a) wzdłuż ciągów komunikacyjnych w pasie między nieprzekraczalnymi liniami zabudowy a liniami rozgraniczającymi,

b) na terenach dróg wewnętrznych,

c) wzdłuż linii rozgraniczających tereny lub wzdłuż granic działki budowlanej w pasie po 4 m od nich,

d) w przypadku kolizji projektowanych liniowych obiektów infrastruktury technicznej z innymi obiektami budowlanymi, istniejącą infrastrukturą techniczną lub w innych przypadkach, w których zaprojektowanie infrastruktury zgodnie z wymaganiami wymienionymi w pkt od a) do c) jest technicznie niemożliwie, dopuszcza się odstępstwo od ww. wymagań.

- ustala się minimalną ilość miejsc do parkowania zgodnie z ustaleniami szczegółowymi dla poszczególnych terenów, liczba miejsc przeznaczonych na postój pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową zgodnie z przepisami odrębnymi, miejsca do parkowania można realizować na poziomie terenu lub w garażu.

Ustalenia wartości stawki procentowej do określenia opłaty, o której mowa w art. 36 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym:

- stawka procentowa stanowiąca podstawę do określenia opłaty, o której mowa ww. ustawie w wysokości 30 %.

4.2.2. Zawartość projektowanego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

Ustala się przeznaczenie terenów wyznaczonych liniami rozgraniczającymi i oznaczonych symbolem literowym lub literowo-cyfrowym, zgodnie z rysunkiem planu:

- 1) MNU - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej, o łącznej powierzchni około 0,52 ha;
- 2) UT - tereny usług turystyki i rekreacji, o łącznej powierzchni około 6,97 ha;
- 3) WS - tereny wód powierzchniowych, o łącznej powierzchni około 0,10 ha;
- 4) WS-UT - tereny wód powierzchniowych i usług sportu i rekreacji o łącznej powierzchni około 16,13 ha;
- 4) ZP - tereny zieleni urządzonej, o łącznej powierzchni około 0,78 ha;
- 5) ZL - tereny lasów, o łącznej powierzchni około 5,34 ha;
- 6) KDW - tereny dróg wewnętrznych, o łącznej powierzchni około 1,80 ha.

Tabela 1. Przeznaczenie terenów i dopuszczone w nich zagospodarowanie

SYMBOL	PRZEZNACZENIE	DOPUSZCZONE ZAGOSPODAROWANIE
MNU.1, MNU.2		
MNU.1, MNU.2	tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usług turystyki i rekreacji,	obiekty, urządzenia i sieci infrastruktury technicznej, obiekty małej architektury;
UT.1 – UT.9 – tereny usług turystyki i rekreacji		
UT.4, UT.5, UT.8, UT.9	tereny usług	-obiekty, urządzenia i sieci infrastruktury technicznej, -obiekty małej architektury;
UT.1, UT.2, UT.3, UT.6, UT.7, UT.10, UT.11	tereny usług	-obiekty, urządzenia służące do chowu i połowu ryb; -na terenach UT.3, UT.6, UT.7, UT.10, UT.11 - ustala się brak możliwości realizacji budynków zamieszkania zbiorowego;
WS-UT.1 – WS-UT.4 – tereny wód powierzchniowych i usług turystyki i rekreacji		
WS-UT.1, WS-UT.2, WS-UT.3, WS-UT.4	tereny wód powierzchniowych ze strefami zainwestowania	-obiekty, urządzenia służące do chowu i połowu ryb; -obiekty, urządzenia służące regulacji i utrzymaniu wód, -obiekty, urządzenia i sieci infrastruktury technicznej; -na wszystkich terenach WS-UT ustala się brak możliwości realizacji budynków zamieszkania zbiorowego; -dopuszcza się możliwość realizacji posadowionych na dnie zbiornika wodnego obiektów, budynków, budowli oraz urządzeń związanych ze sportem i rekreacją, w tym budynków rekreacji indywidualnej, tylko w wyznaczonych na rysunku planu strefach zainwestowania; -realizacja obiektów pływających na terenach WS-UT - zgodnie z przepisami odrębnymi.
WS.1 – WS.3 – tereny wód powierzchniowych		
WS.1, WS.2, WS.3	wody powierzchniowe	-obiekty, urządzenia służące regulacji i utrzymaniu wód; obiekty, urządzenia i sieci infrastruktury technicznej; -na terenach WS obowiązuje zakaz zabudowy
ZP.1 – ZP.3 – tereny zieleni urządzonej		
ZP.1, ZP.2, ZP.3	tereny zieleni urządzonej	-obiekty, urządzenia związane ze sportem i rekreacją; -obiekty, urządzenia i sieci infrastruktury technicznej; dojścia i dojazdy
ZL.1 – ZL.6 – tereny lasów		
ZL.1 - ZL.6	lasy	-obiekty, urządzenia i sieci infrastruktury technicznej, o ile lokalizacja ta nie powoduje konieczności wyłączenia gruntów z produkcji leśnej; -zakaz prowadzenia działań, które mogłyby zagrażać funkcji leśnej;
KDW.1 – KDW.8 – drogi wewnętrzne		
KDW.1, KDW.2, KDW.3, KDW.4, KDW.5, KDW.6, KDW.7, KDW.8,	tereny dróg wewnętrznych	- lokalizacja obiektów budowlanych i infrastruktury technicznej związanej z funkcjonowaniem dróg, zgodnie z przepisami odrębnymi.

5. ANALIZA USTALEŃ PROJEKTOWANEGO MIEJSCOWEGO PLANU

W niniejszym rozdziale dokonano analizy wpływu realizacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na zasoby naturalne rozumiane jako poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego i kulturowego. Według definicji zamieszczonej w Encyklopedii PWN (encyklopedia.pwn.pl), zasoby naturalne to „twory organiczne (rośliny, zwierzęta, ekosystemy) i nieorganiczne (atmosfera, wody, minerały), wykorzystywane przez człowieka w procesie produkcji i konsumpcji”.

5.1. Oddziaływania

Oddziaływanie na świat przyrody i bioróżnorodność

Obszary objęte projektem planu przeznacza się w głównej mierze pod zagospodarowanie wypoczynkowo-rekreacyjne z wykorzystanie obecnych stawów. Przesłanki do stworzenia planu wynikają z istnienia atrakcyjnych dla rekreacji warunków środowiska przyrodniczego, przy czym zasobami najwyższej wartości dla użytkowania rekreacyjnego są wody otwarte. Planowane zmiany użytkowania polegać będą głównie na uporządkowaniu stanu istniejącego zagospodarowania oraz w niewielkim stopniu przekształceniu terenów łąk i zalesionych w teren zieleni urządzonej, tereny usług i rekreacji oraz w małym procencie zabudowy mieszkaniowej i usługowej. Ustalenia projektu planu nie przewidują wydobywania ani eksploatacji zasobów kruszywa. Dalsze prace w kierunku posadowienia zabudowy będą wiązać się przemieszczeniem mas ziemnych w celu niwelacji terenu, przekształceniem wierzchniej warstwy gleby i zajęciem powierzchni ziemi. W wyniku realizacji inwestycji na etapie inwestycyjnym należy spodziewać się typowych prac budowlanych, prowadzących do przekształcenia obszaru, prace te będą miały jednak charakter przejściowy, a w wyniku ich przeprowadzenia należy prognozować m.in.: przekształcenie przypowierzchniowych struktur geologicznych, związane z wykonywanymi pracami ziemnymi oraz likwidację aktualnej roślinności w miejscu posadowienia budynków (MNU.1, MNU.2), infrastruktury technicznej – budowy dróg dojazdowych, wewnętrznych (KDW.1-KDW.8). Przewiduje się, że prace te nie będą mieć dużego zakresu. Wobec czego nie przewiduje się znaczącego oddziaływania projektu planu na ukształtowanie terenu i wykorzystanie zasobów środowiska.

Oddziaływanie na gleby i powierzchnię ziemi

W granicy terenu objętego opracowaniem nie występują elementy morfologii, które miałyby znaczący wpływ na kształtowanie struktury funkcjonalno-przestrzennej. Pierzchovina Płaskowyzu Kolbuszowskiego stanowi płaską, wyrównaną powierzchnię o niewielkich deniwelacjach. W zagospodarowaniu należy uwzględnić sąsiedztwo terenów leśnych, zachowując odległości zapewniające bezpieczeństwo przeciwpożarowe. Ponadto w terenach położonych w Mielecko-Kolbuszowsko-Głogowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu należy uwzględnić zakazy dotyczące zagospodarowania obowiązujące w jego obszarze. Przewiduje się wpływ realizacji ustaleń projektu planu na powierzchnię terenu i pokrywę glebową:

- na etapie realizacji - emisja zanieczyszczeń związanych z pracami budowlanymi;
- wzrost wytwarzanych odpadów komunalnych;
- wzrost wytwarzanych ścieków komunalnych;
- emisja zanieczyszczeń związana z ruchem samochodowym;
- zniszczenie pokrywy glebowej poprzez zabudowę.

Prace budowlane powinny być prowadzone w taki sposób, aby zminimalizować ilość wytwarzanych odpadów. Odpady inne niż niebezpieczne - powstają podczas przygotowania terenu do budowy. Ponieważ projekt planu nie przewiduje rozbiórki nie powstaną tu odpady typu gruz. Na terenie budowy będą natomiast powstawały odpady bytowe pracowników

budowy tj. puszki, butelki, papier. Odpowiednie pojemniki na te odpady powinny być systematycznie opróżniane. Gleba i grunt z wykopów - stanowią urobek ziemny z wykopów. Ustawa o odpadach wyłącza z kategorii odpadów masy ziemne usuwane albo przemieszczane w związku z realizacją inwestycji, jeżeli miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego określa warunki i sposób ich zagospodarowania. Stąd należałoby w pierwszej kolejności, w miarę możliwości, przemieszczane masy ziemne wykorzystać w granicach posiadanego terenu. Gdyby natomiast wystąpił brak możliwości zagospodarowania mas ziemnych na miejscu, wówczas należałoby je wywieźć w miejsce uzgodnione z lokalnymi władzami.

Oddziaływanie na powietrze atmosferyczne

Na terenie objętym projektowanym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego przewiduje się w niewielkim stopniu wzniesienie budynków, które ogrzewane będą m.in. z indywidualnych rozwiązań przy zastosowaniu energii elektrycznej, pomp ciepła, paliw przyjaznych środowisku lub w oparciu o odnawialne źródła energii o mocy nieprzekraczającej 500 kW z wyłączeniem elektrowni wiatrowych. Rozwój terenów rekreacyjno-wypoczynkowych może przyczynić się do zwiększonego ruchu samochodowego. Powyższe jest równoznaczne z pojawieniem się nowych emitorów zanieczyszczeń atmosferycznych. W trosce o jakość atmosfery, ustalenia przedmiotowego projektu planu zakładają pozyskiwanie ciepła z ww. źródeł. Przy zastosowaniu zawartych w planie zaleceń uznaje się, że oddziaływanie nowych emitorów zanieczyszczeń nie powinno wpłynąć ujemnie na jakość powietrza atmosferycznego na omawianym obszarze i terenach przyległych, jednakże ostatecznie będzie zależać to od decyzji podejmowanych przez właścicieli działek.

Oddziaływanie na klimat lokalny

Na etapie budowy jak i podczas późniejszej obsługi obszaru, może być odczuwalne niewielkie pogorszenie warunków, co spowodowane będzie nieznacznym zwiększeniem się ruchu samochodowego. Pojawienie się nowych obiektów, może w pewien sposób oddziaływać na klimat w wyniku wzrostu emisji zanieczyszczeń atmosferycznych.

Ocenia się, że tereny planu przeznaczone pod zabudowę nie odgrywają istotnej roli ze względu na wychwytywanie dwutlenku węgla. Za pochłanianie tego gazu w największym stopniu odpowiedzialne są drzewa. W obszarze objętym miejscowym planem znajdują się zwarte tereny zadrzewione o dużej powierzchni. Przekształcenie części zieleni wysokiej o niedużej powierzchni nie przyczyni się zatem do utraty siedlisk zapewniających sekwestrację CO₂. W zakresie rozwiązań zapewniających przeciwdziałanie niekorzystnym zmianom klimatycznym oraz adaptacji do zmian klimatu projekt planu zakłada pozyskiwanie ciepła z indywidualnych rozwiązań przy zastosowaniu energii elektrycznej, pomp ciepła, paliw przyjaznych środowisku lub w oparciu o odnawialne źródła energii o mocy nieprzekraczającej 500 kW z wyłączeniem elektrowni wiatrowych. . Wielkość emisji będzie uzależniona od wyboru czynnika grzewczego przez inwestorów oraz stopnia realizacji postanowień planu miejscowego. Ponadto wprowadza się tereny zieleni oraz zakłada się pozostawienie powierzchni biologicznie czynnej wzdłuż terenów przeznaczonych pod rekreację i wypoczynek. Charakter planowanego przedsięwzięcia nie spowoduje zwiększenia ryzyka wystąpienia zjawisk ekstremalnych, takich jak powódź, susza, pożary, fale upałów, deszcze nawalne i burze, silne wiatry, itp. Przystosowanie planowanego zagospodarowania terenu do odporności na wymienione zjawiska ekstremalne będzie zależało od szczegółowych rozwiązań technicznych budynków i sposobu zagospodarowania działek. Odbędzie się to na etapie sporządzenia projektów budowlanych i architektonicznych.

Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne

Po zrealizowaniu założeń planu, zwiększy się ilość wytwarzanych odpadów i ścieków komunalnych. Na terenie powinny zostać wyznaczone miejsca, o utwardzonej nawierzchni, przeznaczone na odpady stałe, do segregacji odpadów. W obszarze planu, projekt wprowadza nakaz odprowadzania docelowo ścieków sanitarnych i ścieków powstałych w związku z działalnością usługową poprzez sieć kanalizacji sanitarnej lub do czasu powstania sieci kanalizacji sanitarnej do szczelnych bezodpływowych zbiorników na nieczystości ciekłe. Dla budynków rekreacji indywidualnej dopuszcza się inne rozwiązania, pod warunkiem zagwarantowania ochrony gruntów i wód podziemnych przed zanieczyszczeniem. W przypadku rozbudowy sieci kanalizacji sanitarnej grawitacyjnej należy stosować średnicę przewodu wynoszącą co najmniej 110 mm. W przypadku nieszczelności bezodpływowych zbiorników, środowisko wodno-gruntowe narażone jest na niebezpieczeństwo zanieczyszczenia. Inne uciążliwości z tym związane należą do obniżenia komfortu aerosanitarnego podczas ich opróżniania. Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 roku w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (t.j. Dz. U. 2022, poz. 1225) zbiorniki na nieczystości ciekłe mogą być stosowane tylko na działkach budowlanych niemających możliwości przyłączenia do sieci kanalizacyjnej. Realizacja i usytuowanie zbiorników bezodpływowych na nieczystości ciekłe powinna spełniać warunki określone w ww. rozporządzeniu.

Projekt planu uwzględnia wprowadzenie terenów WS-UT dla których podstawowe przeznaczenie to wody powierzchniowe oraz usługi turystyki i rekreacji wraz ze strefami zainwestowania. Ustalenia planu dopuszczają dla tych terenów realizację obiektów i urządzeń służących do chowu i połowu ryb, obiektów i urządzeń służących regulacji i utrzymaniu wód oraz obiekty i pozostałe urządzenia i sieci infrastruktury technicznej. Plan ustala także możliwość realizacji posadowionych na dnie zbiornika wodnego obiektów, budynków, budowli oraz urządzeń związanych ze sportem i rekreacją, w tym budynków rekreacji indywidualnej, tylko w wyznaczonych na rysunku planu strefach zainwestowania. Realizacja obiektów pływających na tych terenach może być realizowana na zasadach określonych w przepisach odrębnych w tym zakresie. Może to wpłynąć negatywnie na stan wód zbiorników, poziom wody oraz pogłębienie zbiorników w związku z lokalizacją posadowionych na dnie zbiornika obiektów, a co za tym idzie – może doprowadzić do negatywnych zmian w jakości wód w zbiornikach, poziomowi wód oraz z dłuższym okresem czasu na żywotność flory i fauny w wodach. W zależności od inwestycji na wodach obowiązują przepisy odrębne, w tym: prawo budowlane i/lub prawo wodne. W zakresie oddziaływania ustaleń projektu planu na wody powierzchniowe i podziemne określa się wielowymiarowe oddziaływanie. Z jednej strony teren będzie podlegać uporządkowaniu i kontroli, co wpłynie pozytywnie również w kontekście położenia terenu w dorzeczu Górnej Wisły, w Jednolitej Części Wód Podziemnych o kodzie PLGW2000134, dla której stan wód chemiczny i ilościowy oceniono jako dobry. Jest to część wód niezagrożona ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Celem środowiskowym dla tej części wód podziemnych będzie co najmniej utrzymanie tego stanu. JCWPd znajduje się w wykazie obszarów chronionych z racji przeznaczenia do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę. Oddziaływanie założeń planu spowoduje poprawę jakości i czystości w zakresie gospodarki wodno-ściekowej. Z drugiej strony zwiększenie atrakcyjności oraz udostępnienie miejsca dla szerszej grupy turystów (stałe miejsca rekreacji). Obsługa ruchu turystycznego – tereny MNU.1, MNU.2, oraz UT.1-UT.11 stwarzają też niebezpieczeństwo przedostania się zanieczyszczeń do ziemi i dalej do wód. Biorąc pod uwagę powyższe, ustala się potrzebę kontroli i monitoringu jakości wód powierzchniowych oraz kontrolę szczelności bezodpływowych zbiorników na nieczystości. Stosowanie się do przepisów prawnych dotyczących ochrony środowiska oraz stosowanie odpowiednich metod, materiałów i technologii, zapewni ochronę środowiska wodnego i powierzchni ziemi. Według podziału

dorzecza Górnej Wisły na jednolite części wód powierzchniowych, teren opracowania znajduje się w zasięgu zlewni JCWP: PLRW200017218929 „Tuszymka”. Jest to potok nizinny piaszczysty, stanowiący silnie zmienioną część wód, której potencjał ekologiczny określono jako dobry. Jest to część wód niezagrożona ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Celami środowiskowymi dla tej JCWP jest uzyskanie dobrego potencjału ekologicznego i dobrego stanu chemicznego. JCWP znajduje się w wykazie obszarów chronionych ze względu na położenie w granicach: OZW PLH180053 „Dolna Wisłoka z Dopływami”, OSO PLB180005 „Puszcza Sandomierska” oraz rezerwatu „Zabłocie. Najważniejszym aktem prawnym z punktu widzenia ochrony wód i gospodarowania nimi jest ustawa Prawo Wodne z dnia 18 lipca 2001 r. (t.j. Dz. U. z 2022 poz. 88 ze zm.), które reguluje gospodarowanie wodami zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju, w szczególności zlewniowe kształtowanie i ochronę zasobów wodnych, korzystanie z wód oraz zarządzanie zasobami wodnymi. Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza jest głównym dokumentem planistycznym w gospodarowaniu wodami. W dniu 28.11.2016 r. w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej zostało opublikowane Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły – poz. 1911. Ponadto w dniu 5.12.2016 r. Obwieszczeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 grudnia 2016 r. o sprostowaniu błędu – poz. 1958 opublikowany został załącznik nr 2 do Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły. Zapisy ustaleń planu nie przewidują działań mogących istotnie wpłynąć na stan jakościowy wód obszaru opracowania. Biorąc powyższe pod uwagę ocenia się, że ustalenia projektu planu nie wpłyną negatywnie na glebę, wody powierzchniowe i podziemne.

Oddziaływanie na krajobraz, zabytki i dobra materialne

Projekt planu nie ustala zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej ze względu na fakt, że na obszarze objętym planem nie ma obiektów zabytkowych wpisanych do rejestru zabytków bądź uznanych za parki kulturowe, a także innych o cechach zabytkowych, przewidzianych do ochrony. Nie występują również dobra kultury współczesnej wymagające szczególnej ochrony. Na terenie objętym planem nie występują też strefy ochrony archeologicznej. W razie odkrycia w toku robót ziemnych przedmiotu, co do którego istniałoby przypuszczenie, że jest on zabytkiem, projekt planu ustala, że sposób postępowania określają przepisy ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Realizacja ustaleń dokumentu nie wprowadza istotnych zmian w strukturze krajobrazu obszaru opracowania. Przekształcenie obecnego krajobrazu skutkować będzie wzrostem udziału powierzchni uporządkowanej na cele rekreacji i wypoczynku. W związku z realizowaną polityką proinwestycyjną ustalenia projektu planu wyznaczają tereny, których sposób docelowego zagospodarowania wpłynie na zmianę proporcji udziału czynnika naturalnego i antropogenicznego w strukturze krajobrazowej gminy. Zaznacza się natomiast, że ustalenia planu nie wpłyną na zmianę pełnienia dotychczasowej funkcji. Nowe tereny zainwestowania zlokalizowane są w niedalekim sąsiedztwie terenów już zabudowanych (Ocieka i Zdżary) i stale poddawanych presji antropogenicznej, w związku z tym skala zmian nie spowoduje przekształceń krajobrazu naturalnego, ostateczny wpływ zmian na walory krajobrazowe uzależniony będzie od ostatecznego zagospodarowania terenu oraz przyjętych rozwiązań architektonicznych. Projekt planu ustala konieczność stosowania rozwiązań o wysokiej wartości estetycznej i architektonicznej. Zagospodarowanie przewidziane w projekcie planu ma więc na celu podniesienie walorów estetycznych i podkreślenie walorów krajobrazowych terenu. Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania projektu zmiany planu na krajobraz, zabytki i dobra materialne.

Oddziaływanie na ludzi

Zmiany wskutek wprowadzenia w życie ustaleń planu w odniesieniu oddziaływania na ludzi dotyczyć będą przede wszystkim potencjalnych użytkowników terenu odwiedzających obszar w celach rekreacyjno-wypoczynkowych. Generalnie charakter planu jest zgodny z wolą mieszkańców gminy. Zapisy planu jedynie w niewielkim stopniu umożliwiają powstawanie nowej zabudowy, pojedyncze obiekty zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, usług turystyki i rekreacji mogą powstać na dokładnie wskazanych obszarach opracowania. W tym względzie zapisy projektu planu uznaje się jako pozytywne.

5.2. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko

Zgodnie z przepisami zawartymi w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, dział IV (rozdział 2) i VI (rozdział 3), traktujący o konieczności i postępowaniu w sprawie transgranicznego oddziaływania pochodzącego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w przypadku projektów polityk, strategii, planów i programów opracowywany dokument nie będzie miał oddziaływania transgranicznego. Oddziaływania na środowisko przedmiotowego przeznaczenia wyznaczonego na obszarze opracowania, będą ograniczone do terenu objętego projektem miejscowego planu Nr 2/2021. Przeznaczenie przedmiotowego obszaru nie będzie źródłem zagrożeń, które mogłyby powodować oddziaływanie na środowisko o zasięgu transgranicznym.

5.3. Oddziaływanie na formy ochrony przyrody

Obszar objęty projektem planu położony jest w granicach Mielecko-Kolbuszowsko-Głogowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu funkcjonującego na mocy uchwały Nr XXIV/435/16 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 27 czerwca 2016 r. Planowane zagospodarowanie terenów położonych w granicach Mielecko-Kolbuszowsko-Głogowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu nie będzie negatywnie wpływać na walory krajobrazowe oraz przyrodnicze tych terenów. W uchwale dotyczącej Mielecko-Kolbuszowsko-Głogowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu obowiązują zakazy (przyczocone wyżej) mające na celu zachowanie nie tylko znaczących wartości krajobrazu, ale także poszczególnych elementów środowiska w stanie zbliżonym do stanu naturalnego oraz ochronę systemów wodnych. Dopuszczone usługi w terenach położonych w granicach Mielecko-Kolbuszowsko-Głogowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu nie są zaliczane do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Dopuszczone przeznaczenie i sposób zagospodarowania obszarów położonych w Mielecko-Kolbuszowsko-Głogowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu nie naruszają żadnego z zakazów obowiązujących w jego obszarze.

5.4. Kompleksowa ocena skutków wpływu ustaleń projektu miejscowego planu na poszczególne elementy środowiska i człowieka (oddziaływanie bezpośrednie i pośrednie, czasowe lub trwałe)

Ocenę następstw realizacji ustaleń planu dokonano z podziałem ze względu na wpływ na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego i antropogenicznego (w tym na zdrowie ludzi) znajdującego się w obrębie granic omawianego obszaru, uwzględniając wzajemne zależności między nimi. Wpływ na środowisko skutków realizacji planu różnicuje się w zależności od:

- bezpośrednio oddziaływania – bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane;
- okresu trwania oddziaływania – długoterminowe, średnioterminowe, krótkoterminowe;
- częstotliwości oddziaływania – stałe, chwilowe;
- charakteru zmian – pozytywne, negatywne, bez znaczenia;

- zasięgu oddziaływania – miejscowe, lokalne, ponadlokalne, regionalne, ponadregionalne;
- trwałości przekształceń – nieodwracalne, częściowo odwracalne, odwracalne, możliwe do rewitalizacji;
- intensywności przekształceń - nieistotne, nieznaczne, zauważalne, duże, zupełne.

Planowane tereny zabudowane będą miały zróżnicowany wpływ na środowisko. Funkcjonowanie nowych terenów wiąże się z większym poborem wody oraz odprowadzaniem ścieków i odpadów, a także emisją hałasu i zanieczyszczeń atmosferycznych. Ustalenia planu w zakresie ochrony środowiska i wyposażenia terenów w infrastrukturę techniczną pozwalają zminimalizować negatywny wpływ przewidywanych funkcji na środowisko, w tym jakość wód, powietrza atmosferycznego i klimat akustyczny. Rozwój nowych funkcji przyczyni się do zmniejszenia powierzchni biologicznie czynnej i utraty walorów produkcyjnych gleb. Ustalenia projektu planu przewidują udziały powierzchni biologicznie czynnej na działkach budowlanych, co stwarza możliwości w zakresie kształtowania terenów zieleni urządzonej. Spodziewać się będzie można nasadzeń ozdobnych gatunków drzew i krzewów. Wprowadzenie zabudowy przyczyni się do przekształcenia morfologii terenu.

Tabela 2. Zróżnicowanie skutków oddziaływania na poszczególne elementy środowiska – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, usług turystyki, rekreacji i komunikacji

oddziaływanie na:	CHARAKTERYSTYKA ODDZIAŁYWAŃ						
	bezpośredniości	okresu trwania	częstotliwości	charakteru zmian	zasięgu	trwałości przekształceń	intensywności przekształceń
świat przyrody i bioróżnorodność	bezpośrednie i pośrednie	długoterminowe	stałe	bez znaczenia	miejscowe	nieodwracalne	zauważalne
gleby i powierzchnie terenów	bezpośrednie	długoterminowe i krótkoterminowe	stałe	negatywne	miejscowe	nieodwracalne	zauważalne
powietrze atmosferyczne	bezpośrednie i wtórne	długoterminowe i krótkoterminowe	stałe i chwilowe	negatywne	miejscowe i lokalne	możliwe do rewitalizacji	zauważalne
klimat lokalny	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	bez znaczenia	miejscowe i lokalne	częściowo odwracalne	nieznaczne
klimat akustyczny	bezpośrednie	długoterminowe i krótkoterminowe	stałe	bez znaczenia	miejscowe	odwracalne	zauważalne
wody	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	negatywne	miejscowe i lokalne	częściowo odwracalne	zauważalne
krajobraz	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne i negatywne	miejscowe	nieodwracalne	zauważalne
ludzi	bezpośrednie i pośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe i lokalne	częściowo odwracalne	zauważalne

Funkcje o pozytywnym wpływie na środowisko (Tabela 5.) Tereny zieleni mają pozytywne oddziaływanie na środowisko przyrodnicze, a także środowisko życia mieszkańców. Mają one znaczenie dla zachowania walorów przyrodniczych i krajobrazowych. Zieleń wysoka tworzy powierzchnię pochłaniającą zanieczyszczenia atmosferyczne, wytwarzającą tlen i retencjonującą część opadów atmosferycznych. Ponadto wpływa korzystnie na klimat lokalny na terenach zabudowanych i pełni rolę izolacyjną głównie przed hałasem. Zieleń pełni także istotną rolę w przemieszczaniu się roślin, zwierząt i grzybów, współtworząc korytarze ekologiczne, a w otoczeniu zabudowy tworzą tereny rekreacji i wypoczynku.

Tabela 3. Zróżnicowanie skutków oddziaływania na poszczególne elementy środowiska - tereny zieleni

	ODDZIAŁYWANIE POD WZGLĘDEM						
oddziaływanie na:	bezpośredniości	okresu trwania	częstotliwości	charakteru zmian	zasięgu	trwałości przekształceń	intensywności przekształceń
świat przyrody i bioróżnorodność	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe i lokalne	odwracalne	zauważalne
gleby i powierzchnie terenów	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe i lokalne	odwracalne	duże
powietrze atmosferyczne	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe i lokalne	odwracalne	duże
klimat lokalny	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe	odwracalne	duże
klimat akustyczny	bez znaczenia	bez znaczenia	stałe	pozytywne	miejscowe	bez znaczenia	zauważalne
wody	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe i lokalne	odwracalne	zauważalne
krajobraz	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe	odwracalne	zauważalne
ludzi	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe	bez znaczenia	zauważalne

6. METODY ANALIZY REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Metody dokonywania analizy skutków realizacji ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego regulują postanowienia ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t. j. Dz. U. z 2022 r., poz. 503 ze zm.), w trybie której jest on sporządzany, a także każda jego zmiana. Wymóg dokonywania przez Wójta okresowych analiz w tym zakresie wynika z postanowień art. 32 powołanej na wstępie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Wyniki takiej analizy Wójt Gminy przedkłada Radzie Gminy, która podejmuje stosowne uchwały, co w danym przypadku skutkowało podjęciem przez Radę Gminy w Ostrowie Uchwały Nr XXX/236/21 z dnia 2 sierpnia 2021 r., o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Nr 2/2021 w miejscowości Ocieka i Zdżary, a także w procedurze administracyjnej jest wprowadzana kolejna zmiana Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Ostrów (Uchwała Nr XXX/234/21 Rady Gminy w Ostrowie z dnia 2 sierpnia 2021 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia XVIII zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Ostrów).

Biorąc pod uwagę podstawowe cele sporządzanego planu, specyfikę, odporność i stan środowiska przyrodniczego obszaru opracowania oraz możliwy wpływ ustaleń planu na komponenty środowiska, proponuje się objąć analizą skutków realizacji postanowień planu, a później monitoringiem określonym w art. 55 ust. 3 pkt. 5 Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, następujące komponenty środowiska, wymienione w tabeli.

Tabela 4. Proponowany zakres i metody analizy wpływu ustaleń planu na komponenty środowiska

PRZEDMIOT ANALIZ/ KOMPONENT ŚRODOWISKA	METOD/ŹRÓDŁA INFORMACJI	CZĘSTOTLIWOŚĆ	UWAGI
klimat akustyczny	wykorzystanie mapy akustycznej sporządzanej w cyklu 5-cio letnim	co 5 lat	-

powierzchnia terenu biologicznie czynnego	mapy pokrycia terenu na podstawie zdjęć lotniczych i satelitarnych	co 5 lat	stan wyjściowy: inwentaryzacja urbanistyczna na potrzeby opracowania planu miejscowego; opracowanie ekofizjograficzne dla Studium (zmiana XVIII)
stan wody, poziom wody	mapy hydrologiczne - RZGW	co 5 lat	

7. CHARAKTERYSTYKA ROZWIĄZAŃ MAJĄCYCH NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZENIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO

Niezależnie od ustaleń projektu planu, na obszarze opracowania obowiązują przepisy odrębne, regulujące normy związane z zainwestowaniem terenu i zachowaniem właściwych standardów jakości poszczególnych elementów środowiska. Należy założyć również, że działalność związana z planowanymi inwestycjami będzie prowadzona przy użyciu najlepszych dostępnych technologii, przy użyciu instalacji i z zastosowaniem metod eliminujących przedostawanie się szkodliwych substancji do środowiska.

Ustalenia uwzględniające uwarunkowania ochrony środowiska

Realizacja ustaleń planu wymaga uwzględnienia warunków ochrony środowiska poprzez zastosowanie rozwiązań zapobiegających i minimalizujących negatywne oddziaływanie. Ustanowienie tych rozwiązań ma na celu ograniczenie antropopresji na elementy środowiska przyrodniczego na obszarze opracowania, a także podnieść jakość standardu warunków życia okolicznych mieszkańców. Uwzględniono zapisy dotyczące zasad ochrony obszarowych form ochrony przyrody. Na obszarach o wyznaczonych sposobach zagospodarowania związanych z powstaniem zabudowy ustalono wskaźniki zabudowy i zagospodarowania terenów, w tym udział powierzchni biologicznie czynnej w powierzchni działki, minimalną i maksymalną intensywność zabudowy. W celu ochrony elementów środowiska przyrodniczego w dokumencie wprowadzono zapisy nakazujące m. in. zachowanie istniejących drzew oraz wprowadzenia nowych; utrzymanie zbiorników wodnych oraz wprowadzenie obiektów służących regulacji co ma na celu zachowanie bioróżnorodności oraz podniesienie walorów krajobrazowych.

Ustalenia uwzględniające ochronę krajobrazu

Realizacja rozwiązań przestrzennych, dokumentu wpłynie na walory krajobrazowe. Zagospodarowanie przewidziane w projekcie planu ma na celu podniesienie walorów estetycznych i podkreślenie walorów krajobrazowych terenu. Projekt planu mówi o nakazie ochrony krajobrazu poprzez realizację u jego ustaleń w zakresie zachowania nieprzekraczalnych linii zabudowy oraz kształtowania obiektów nowo wznoszonych, a także zachowania istniejącej zieleni.

Tabela 5. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko

Przewidywane negatywne skutki realizacji projektu planu	Rozwiązania mające na celu zapobieganie negatywnym oddziaływaniom na środowisko	Rozwiązania mające na celu ograniczenie negatywnych oddziaływań na środowisko (uwzględnione w projekcie planu)	Przykładowe rozwiązania mające na celu kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko

ograniczenie powierzchni biologicznie czynnej	zachowanie istniejących terenów zieleni oraz terenów wód	zachowanie istniejących terenów zieleni oraz terenów wód - ochrona przed zabudową części terenów zieleni, ochrona terenów wód, maksymalnie możliwa ochrona zieleni istniejącej, wprowadzenie zasad dotyczących retencji wód opadowych	nasadzenia kompensacyjne, pielęgnacja terenów zieleni, zapobieganie dewastacjom
zasklepienie gleb	wykluczenie nadmiernej zabudowy obszaru	ochrona przed zabudową części terenów zieleni, wyznaczenie strefy zieleni w ramach terenów inwestycyjnych	kultywacja gleb w terenach niezabudowanych, nieprzekształcanie powierzchni poza terenem budowy
wzrost oddziaływania akustycznego	wykluczenie budowy nowych dróg oraz zabudowy o funkcjach generujących hałas	przeznaczenie części terenów pod zielen izolacyjną	budowa ekranów akustycznych, stosowanie zabezpieczeń akustycznych na instalacje generujące hałas
uciążliwości związane z prowadzeniem robót budowlanych – (emisja spalin, pylenie, wibracje)	wykluczenie dalszej zabudowy obszaru, zwłaszcza w formie wielkoobszarowych inwestycji	brak	zastosowanie odpowiednich rozwiązań technologicznych w trakcie prac budowlanych, nieprzekształcanie równocześnie zbyt dużej powierzchni
wzrost presji antropogenicznej na przyrodniczo cenne fragmenty obszaru	zmniejszenie intensywności zabudowy mieszkaniowej, usług turystyki i rekreacji	zwiększenie wskaźnika terenu biologicznie czynnego (dla terenów UT.1, UT.2, UT.4, UT.5 i UT.8 – 50%; dla terenów UT.3, UT.6, UT.7, UT.10 i UT.10 – 60% oraz dla terenu UT.9 – 40%)	nasadzenia kompensacyjne, pielęgnacja terenów zieleni, zapobieganie dewastacjom, rozmieszczanie budek lęgowych, poidel i karmników dla zwierząt
zanieczyszczenie wody w zbiornikach, obniżenie poziomu wody	wykluczenie nadmiernej zabudowy obszaru, wykluczenie możliwości lokalizacji kondygnacji podziemnych	całkowity zakaz wprowadzania nieoczyszczonych ścieków do gruntu, zasady dotyczące retencji wód opadowych	zastosowanie urządzeń do poprawy retencji i infiltracji wód, lokalizacja parkingów zielonych, wykluczenie możliwości lokalizacji kondygnacji podziemnych w części terenów

Ponadto, w celu ograniczenia niekorzystnych oddziaływań na środowisko proponuje się:

- poszerzenie strefy zieleni nadbrzeżnej;
- wykluczenie możliwości realizacji zabudowy jednorodzinnej w układzie bliźniaczym;
- wprowadzenie wyraźnego zapisu w projekcie planu – brak możliwości lokalizacji miejsc postojowych w terenach ZP.1, ZP.2, ZP.3. Tereny ZP.1, ZP.2, ZP.3 będą wykorzystywane przez lokalnych użytkowników obszaru, a proponowany zapis zapobiegnie ewentualnej degradacji terenów zielonych.

Z uwagi na charakter ustaleń projektu planu, obecny stan zasobów środowiska oraz odległość od obszarów Natura 2000 nie przewiduje się znaczących oddziaływań na cele i przedmiot ochrony oraz integralność tych obszarów. Najbliżej (ok. 200 m) znajduje się następujące specjalne obszary ochrony siedlisk Natura 2000 Dolna Wisłoka z dopływami oraz oddalony ok 6 km od obszaru przedmiotowego planu obszar specjalnej ochrony ptasiej Natura 2000 Puszcza Sandomierska.

8. PRZEDSTAWIENIE ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Ustalenia analizowanego projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego są wynikiem kompromisu pomiędzy wymogami ochrony środowiska i życia człowieka,

a koniecznością rozwoju urbanistycznego. Zaprezentowane rozwiązania są zgodne z ustawodawstwem odrębnym, dokumentami planistycznymi obowiązującymi na terenie gminy i wykorzystują instrumenty planistyczne służące do zrównoważonego rozwoju. Ustalenia przedmiotowego planu zawierają zapisy korzystne dla środowiska. W zakresie rozwiązań alternatywnych można rozważyć podniesienie wskaźnika powierzchni biologicznie czynnej w obrębie terenów przeznaczonych w planie pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną, usług turystyki i rekreacji oraz wprowadzenie na nich większych terenów zieleni urządzonej. Rozwiązaniem alternatywnym jest również brak realizacji analizowanego dokumentu, jest to jednak całkowicie sprzeczne z zamierzeniami inwestycyjnymi i interesem ekonomicznym gminy oraz oczekiwaniami i potrzebami mieszkańców.

9. ANALIZA I OCENA CELÓW OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONYCH NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM ISTOTNYCH Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU

Dla projektu planu istotne z punktu widzenia ochrony środowiska są priorytety wynikające z dokumentów ustanowionych na szczeblu rządowym, samorządowym, porozumień międzynarodowych oraz dokumentów i dyrektyw Unii Europejskiej. Na szczeblu międzynarodowym sformułowano zasadę trwałego i zrównoważonego rozwoju, często nazywaną także zasadą ekorozwoju. Według niej cele rozwoju gospodarczego służące zaspokojeniu potrzeb współczesnego społeczeństwa muszą być zgodne z zasadą zachowania przyrody dla przyszłych pokoleń. Stała się ona podstawą polityki państw Unii Europejskiej w zakresie ochrony środowiska. W Traktacie z Maastricht sformułowano główne cele ochrony środowiska: zachowanie, ochronę i poprawę stanu środowiska naturalnego, ochronę zdrowia człowieka; racjonalne wykorzystanie zasobów naturalnych; wspieranie przedsięwzięć na rzecz rozwiązywania regionalnych i światowych problemów środowiska.

9.1. Dokumenty na szczeblu międzynarodowym

Strategiczne dokumenty krajowe uwzględniają międzynarodowe konwencje i umowy ratyfikowane przez Polskę takie jak m.in.:

- Konwencja o różnorodności biologicznej, sporządzona w Rio de Janeiro dnia 09.05.1992 r., wraz z Protokołem Kartageńskim o bezpieczeństwie biologicznym do Konwencji o różnorodności biologicznej.
- Konwencja o ochronie dzikiej fauny i flory europejskiej oraz ich siedlisk naturalnych, sporządzona w Bernie dnia 19 września 1996 r.
- Konwencja o ochronie wędrownych gatunków dzikich zwierząt, sporządzona w Bonn dnia 23 czerwca 1979 r.
- Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, sporządzona w Nowym Jorku dnia 9 maja 1992 r. wraz z Protokołem z Kioto do Ramowej Konwencji ONZ w sprawie zmian klimatu z 11 grudnia 1997 roku,
- Konwencja o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym, sporządzona w Espoo dnia 25 lutego 1991 r.,
- Konwencja o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska sporządzona w Aarhus dnia 25 czerwca 1998 r.
- Konwencja w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych (Konwencja Sztokholmska).

9.2.Dokumenty na szczeblu wspólnotowym

Cele polityki UE w dziedzinie środowiska naturalnego zostały określone w art. 191 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w sposób następujący:

- zachowanie, ochrony i poprawy jakości środowiska naturalnego,
- ochrona zdrowia człowieka,
- ostrożne i racjonalne wykorzystanie zasobów naturalnych,
- promowanie na płaszczyźnie międzynarodowej środków zmierzających do rozwiązywania regionalnych lub światowych problemów środowiska naturalnego, w szczególności zwalczania zmian klimatu.

9.3.Dokumenty na szczeblu krajowym

Zgodnie z Konstytucją, Rzeczpospolita Polska zapewnia ochronę środowiska, kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju (art. 5) a ochrona środowiska jest obowiązkiem m. in. władz publicznych, które poprzez swą politykę powinny zapewnić bezpieczeństwo ekologiczne współczesnemu i przyszłym pokoleniom (art. 74). Podstawowym dokumentem na szczeblu krajowym, który określa cele w zakresie ochrony środowiska jest Polityka ekologiczna Państwa 2030 oraz dostosowane do tej polityki strategie branżowe i plany działania. Do celów średniookresowych w sferze zagospodarowania przestrzennego zaliczono przywrócenie właściwej roli planowania przestrzennego na obszarze całego kraju, w szczególności dotyczy to miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które powinny być podstawą lokalizacji nowych inwestycji.

- Długookresowa Strategia Rozwoju Kraju 2030
- Strategia na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju do roku 2020 (z perspektywą do 2030 r.)
- Polityka Energetyczna Polski do 2030
- Krajowy Program Ochrony Powietrza do roku 2020
- Polityka ekologiczna państwa 2030 – strategia rozwoju w obszarze środowiska i gospodarki wodnej.

9.4.Dokumenty na szczeblu wojewódzkim

- Strategia rozwoju województwa - Podkarpackie 2030;
- Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podkarpackiego - Perspektywa 2030;
- Program ochrony powietrza dla strefy podkarpackiej z uwagi na stwierdzone przekroczenia poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszonego PM10 i poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszonego PM2,5 oraz poziomu docelowego benzo(a)pirenu oraz Plan Działań Krótkoterminowych;
- Program ochrony środowiska dla województwa Podkarpackiego na lata 2020-2023 z perspektywą do 2027 r.

Biorąc pod uwagę specyfikę planu miejscowego, najistotniejsze cele wymienionych dokumentów odnoszą się do ochrony środowiska przyrodniczego i bioróżnorodności. Przeprowadzona w poprzednich rozdziałach analiza wykazała brak negatywnych oddziaływań o charakterze znaczącym na środowisko przyrodnicze obszaru planu i terenów do niego przyległych. W planie zapewnia się kształtowanie terenów zieleni na obszarach pod zabudowę jednorodzinną, usługową, rekreacji poprzez utworzenie określonej w planie powierzchni biologicznie czynnej. Wszelkie akty prawne oraz pośrednio dokumenty związane z polityką przestrzenną i polityką ekologiczną państwa są zgodne z przepisami prawa międzynarodowego oraz ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi. W szczególności dostosowywane są również do prawa Unii Europejskiej i polityk przyjętych przez kraje wspólnoty. Poszczególne dyrektywy unijne (np. Dyrektywa Siedliskowa, Dyrektywa Ptasia,

Dyrektywa Wodna) transponowane są do prawodawstwa polskiego i mają odzwierciedlenie w wiążących aktach prawnych.

10. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESEKJALISTYCZNYM

Prognoza oddziaływania na środowisko miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Nr 2/2021 w miejscowościach Ocieka i Zdżary ma na celu identyfikację i przedstawienie możliwych zmian w przestrzeni i środowisku obszaru, jakie mogą nastąpić na skutek realizacji ustaleń planu. W prognozie wskazuje się negatywne i pozytywne dla środowiska skutki wprowadzenia w życie ustaleń planu oraz ewentualne zagrożenia i konflikty mogące wystąpić w przyszłości. To, co powinno zostać przedstawione w dokumencie prognozy określa ustawa o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (art. 51 ust. 2). Zgodnie z wymogami przywołanej ustawy, zakres niniejszej prognozy oraz stopień szczegółowości informacji został uzgodniony z właściwymi organami: Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym oraz Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Rzeszowie. W dokumencie prognozy zawarto kolejno: określenie aktualnego stanu środowiska oraz jego zasobów i wartości, przedstawienie zapisów projektu planu, a także ich powiązanie z dokumentami zawierającymi cele ochrony środowiska, analizę ustaleń projektu planu, identyfikację, charakterystykę i ocenę oddziaływań i zmian w środowisku, jakie mogą wystąpić na skutek realizacji ustaleń planu.

Projekt planu został sporządzony zgodnie z ustawą Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, z uwzględnieniem przepisów odrębnych. Treść planu zawiera kolejno: przepisy ogólne, ustalenia obowiązujące na całym obszarze planu (w tym zasady zagospodarowania terenów, ochrony i kształtowania ładu przestrzennego i kształtowania zabudowy, ochrony środowiska i przyrody, zasady kształtowania krajobrazu, szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości, zasady dotyczące infrastruktury technicznej i układu komunikacyjnego) oraz ustalenia szczegółowe dotyczące przeznaczenia poszczególnych terenów i zasad ich zagospodarowania. Celem planu jest określenie przyszłej struktury funkcjonalno-przestrzennej z uwzględnieniem zasad zrównoważonego rozwoju i harmonijnego współistnienia zróżnicowanych funkcji oraz stworzenie warunków prawnych dla ochrony istniejących wartości przyrodniczych oraz kształtowanie zwartej i ciągłego systemu zieleni wokół zbiornika, tak aby służył on jako miejsce wypoczynku i rekreacji przyjezdnych gości jak i mieszkańców okolicznych miejscowości.

Projekt planu na przeważającej powierzchni uwzględnia istniejące już zagospodarowanie, na terenach tych nie przewiduje się znaczących zmian w środowisku. Jako źródła znaczących zmian i oddziaływań identyfikuje się natomiast rozwój zabudowy mieszkalnej jednorodzinnej i usługowej oraz tereny usług turystyki i rekreacji (m.in. MNU.1, MNU.2, UT.1-UT.11), przekształcenia dopuszczonej zabudowy (zwłaszcza powstanie wyższych obiektów do 15,0 m, intensyfikacja zabudowy), rozwój infrastruktury komunikacyjnej. Ponadto w otoczeniu zbiornika istotne zmiany może generować rozwój infrastruktury rekreacyjnej oraz jej intensywne wykorzystanie. Wskutek wprowadzenia możliwości lokalizacji zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usług oraz terenów rekreacji indywidualnej w terenach wokół zbiornika prognozuje się znaczący wzrost ilości mieszkańców i odwiedzających obszar, tym samym istotne zwiększenie presji antropogenicznej na tereny zbiornika oraz otaczające go tereny zieleni.

Zaznacza się, że najcenniejsze elementy w strukturze środowiska podlegają w projekcie planu ochronie poprzez wyłączenie z możliwości rozwoju zabudowy kubaturowej oraz znaczące ograniczenie możliwości rozwoju innego zainwestowania – w szczególności na terenach oznaczonych ZL.1 do ZL.6, których podstawowe przeznaczenie to lasy. W

propozycjach zmian do projektu planu proponuje się wprowadzenie strefy zieleni nadbrzeżnej z dodatkowymi ograniczeniami zagospodarowania. Niemniej jednak w otoczeniu zbiorników zachodzi ryzyko negatywnych zmian, wynikających z realizacji dopuszczonego zagospodarowania.

Tereny oznaczone w projekcie planu WS-UT.1 do WS-UT.4, których podstawowe przeznaczenie to wody powierzchniowe i usługi turystyki i rekreacji ze strefami zainwestowania /obejmujące taflę zbiorników/ – dopuszcza realizację obiektów i urządzeń służących do chowu i połowu ryb, obiektów i urządzeń służących regulacji i utrzymaniu wód oraz obiekty i pozostałe urządzenia i sieci infrastruktury technicznej. Dopuszcza się możliwość realizacji posadowionych na dnie zbiornika wodnego obiektów, budynków, budowli oraz urządzeń związanych ze sportem i rekreacją, w tym budynków rekreacji indywidualnej, tylko w wyznaczonych na rysunku planu strefach zainwestowania. Realizacja obiektów pływających na tych terenach może być realizowana na zasadach określonych w przepisach odrębnych w tym zakresie. Może to wpłynąć negatywnie na stan wód zbiorników, poziom wody oraz – w związku z ewentualnym posadowieniem na dnie – na pogłębienie zbiorników. W wyniku realizacji ustaleń projektu planu może mieć miejsce nasilenie hałasu komunikacyjnego, przy czym najistotniejszymi nowymi jego źródłami będą obiekty drogowe, których powstanie jest uwzględnione w już obowiązującym miejscowym planie. Ponadto może dojść do nasilenia oddziaływań akustycznych w wyniku powstania nowych źródeł hałasu, m.in. w przypadku rozwoju nowych obiektów usługowych. Sezonowo mogą nasilać się również oddziaływania związane z rekreacyjnym wykorzystaniem zbiornika i jego otoczenia.

Planowana zmiana przeznaczenia terenów w przedmiotowym projekcie planu może potencjalnie wiązać się z realizacją przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Ustawodawca wprowadził stosowne regulacje z możliwością zastosowania odstępstw wynikających z form ochrony jakim jest, w tym przypadku, obszar chronionego krajobrazu, t. j.: §3 ust. 1. pkt 57 lit. a ww. rozporządzenia: zabudowa usługowa inna niż wymieniona w pkt 56, w szczególności szpitale, placówki edukacyjne, kina, teatry, obiekty sportowe, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, która została objęta ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo miejscowego planu odbudowy, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż: – 2 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy. W tym przypadku jest możliwość zastosowania odstępstwa od zakazu wynikającego z przepisów dotyczących form ochrony przyrody jakim jest Mielecko-Kolbuszowsko-Głogowski Obszar Chronionego Krajobrazu.

Z uwagi na charakter ustaleń projektu planu, obecny stan zasobów środowiska oraz odległość od obszarów Natura 2000 nie przewiduje się znaczących oddziaływań na cele i przedmiot ochrony oraz integralność tych obszarów.

Podsumowując, wprowadzenie ustaleń analizowanego projektu planu Nr 2/2021 może pozytywnie oddziaływać na ład przestrzenny i ograniczyć negatywne oddziaływania na środowisko. W celu zminimalizowania negatywnych oddziaływań na środowisko mogących wystąpić w wyniku realizacji ustaleń projektu planu, w niniejszej prognozie proponuje się rozwiązania m.in. w kwestii zwiększenia powierzchni biologicznie czynnej poszczególnych terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną, wyraźny zapis w projekcie planu miejscowego – brak możliwości lokalizacji miejsc postojowych na terenach ZP.1-ZP.3, wprowadzenia strefy zieleni nadbrzeżnej, wprowadzenie ograniczenia możliwości lokalizacji kondygnacji podziemnych.

W zakresie realizacji przestrzegania ustaleń projektu planu powinny być okresowe przeglądy zainwestowania obszaru i realizacji planu, wykonywane przez administrację samorządową na potrzeby oceny prowadzonej polityki przestrzennej. Z ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynika, że analiza aktualności dokumentów planistycznych oraz analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu winna być wykonywana nie rzadziej niż raz na kadencję wójta, czyli nie rzadziej niż co 5 lat.

Projekt planu nie zawiera rozstrzygnięć, ani nie stwarza możliwości, w wyniku których mogłoby wystąpić transgraniczne oddziaływanie na środowisko. Projekt przedmiotowego planu powiązany jest z dokumentami takimi jak plany, programy i polityki oraz zawiera sposoby uwzględniania celów ochrony środowiska.